

Johannese evangeelium

Sõna saab lihaks

¹ Alguses oli Sõna. Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal.

² Tema oli alguses koos Jumalaga.

³ Tema läbi on tekkinud kõik, ilma temata ei ole tekkinud midagi.

⁴ Mis on tekkinud temas, oli elu, ja elu oli kogu inimkonna valgus.

⁵ See valgus paistab pimeduses, aga pimedus ei suuda seda vastu võtta.

⁶ Oli Jumala läkitatud mees, kelle nimi oli Johannes.

⁷ Ta tuli tunnistajana tunnistama valgusest, selleks, et kõik võiksid tema läbi uskuda.

⁸ Tema ise ei olnud valgus, tema tuli vaid tunnistama valgusest.

⁹ Tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli tulemas maailma.

¹⁰ Ta tuli maailma, ja kuigi maailm oli tema läbi loodud, ei tundnud maailm teda ära.

¹¹ Ta tuli sellesse, mis oli tema oma, kuid tema enda omad ei võtnud teda vastu.

¹² Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse,

¹³ kes ei ole sündinud verest, ei liha otsusest ega mehe tahtest, vaid Jumalast.

14 Sõna sai lihaks ja elas meie keskel. Me oleme näinud tema au – ühe ja ainsa Poja au, kes tuli Isa juurest täis armu ja tõde.

15 Johannes tunnistas temast ja kuulutas avalikult: „Tema kohta ma ütlesin: „See, kes tuleb minu järel, on minust ülem, sest tema oli enne mind.““

16 Tema täiusest oleme me kõik saanud armu armu peale.

17 Sest Jumal andis Seaduse Moosese kaudu, arm ja tõde on aga ilmunud Jeesuse Kristuse kaudu.

18 Keegi pole iial näinud Jumalat, kui ainult Poeg, kes ise on Jumal. Tema on Isa läheduses ja on meile teda ilmutanud.

Ristija Johannese tunnistus

19 See oli Johannese tunnistus, kui juutide juhid Jeruusalemmast saatsid preestrid ja leviite, et nad uuriksid temalt, kes ta on.

20 Johannes vastas neile salgamata, tunnistades avalikult: „Mina ei ole Messias.“

21 Nemad aga küsisid: „Kes sa siis oled? Oled sa Eelija?“

Ja ta vastas: „Mina ei ole.“

„Oled sa prohvet?“

Ta vastas: „Ei.“

22 Siis nad küsisid temalt: „Kes sa oled? Me peame viima vastuse neile, kes meid läkitasid. Mida sa ütled enda kohta?“

23 Johannes kostis prohvet Jesaja sõnadega:

„Mina olen hääl, kes hüüab kõrbes: „Tehke tasaseks Issanda tee!““

24 Läkitatute seas oli ka varisere

²⁵ ja need küsisid temalt: „Miks sa siis ristid, kui sa ei ole ei Messias ega Eelija ega prohvet?“

²⁶ „Mina ristin teid veega,“ vastas Johannes, „kuid teie keskel seisab see, keda te ei tunne,

²⁷ tema, kes tuleb pärast mind. Mina ei ole väärt tema sandaalegi lahti siduma.“

²⁸ See kõik juhtus teisel pool Jordanit Betaanias, kus Johannes oli ristimas.

Johannes tunnistab Jeesusest

²⁹ Järgmisel päeval nägi Johannes Jeesust enda poole tulemas ja ütles: „Ennäe, Jumala Tall, kes võtab ära maailma patu!

³⁰ Tema on see, kelle kohta ma ütlesin: „Pärast mind tuleb mees, kes on üle minu, sest tema oli enne mind.“

³¹ Minagi ei tundnud teda, aga just selleks olen ma tulnud veega ristima, et ta saaks Iisraelile nähtavaks.“

³² Johannes tunnistas: „Ma nägin Jumala Vaimu otsekui tuvi taevast alla laskumas ja tema peale jäämas.

³³ Ma ei oleks teadnud, kes ta on, aga see, kes läkitas mind veega ristima, ütles mulle: „Kelle peale sa näed Vaimu laskumas ja jäämas, see ristib Püha Vaimuga!“

³⁴ Ma olen näinud ja kuulutan avalikult, et tema on Jumala Poeg.“

Johannese jüngrid järgnevad Jeesusele

³⁵ Järgmisel päeval seisis Johannes seal jälle koos kahe oma jüngriga

³⁶ ning, nähes Jeesust möödumas, ütles ta: „Ennäe, see on Jumala Tall!“

³⁷ Kui need kaks jüngrit seda kuulsid, järgnesid nad Jeesusele.

³⁸ Jeesus aga pöördus ümber ja, nähes neid enda järel tulemas, küsis: „Mida te tahate?“

Nad ütlesid: „Rabi (mis tähendab Õpetajat), kus sa peatud?“

³⁹ „Tulge ja vaadake!“ vastas Jeesus.

Oli umbes kümnes tund*. Nad läksid, nägid, kus ta peatus, ja jäid selleks päevaks temaga.

⁴⁰ Andreas, Siimon Peetruse vend, oli üks neist kahest, kes oli Johannest kuulnud ja Jeesusele järgnenud.

⁴¹ Ta otsis nüüd kõigepealt üles oma venna Siimoni ja teatas talle: „Me oleme leidnud Messia!“ (See tähendab Kristuse†.)

⁴² Ta tõi venna Jeesuse juurde.

Jeesus vaatas talle otsa ja ütles: „Sina oled Siimon, Johannese poeg. Sinu nimeks saab Keefas.‡“

Jeesus kutsub Filippuse ja Naatanaeli

⁴³ Järgmisel päeval otsustas Jeesus minna Galileasse. Ta leidis Filippuse ja ütles talle: „Järgne mulle!“

⁴⁴ Filippus oli pärit Betsaidast, samast linnast, kust Andreas ja Peetrus.

⁴⁵ Filippus otsis üles Naatanaeli ja ütles talle: „Me oleme leidnud tema, kellest kirjutatakse

* **1:39** Kümnes tund on kell neli pärastlõunal. † **1:41** Heebrea k *Mashiach* ja kreeka k *Christos* tähendab tõlkes võitjat ja on õiglane kuningas ja vabastaja, Jumala seaduses, psalmides ja prohvetites lubatud Päästja. ‡ **1:42** Aramea k *Keefas* on sama, mis kreeka k Peetrus, tõlkes tähendab see kaljut.

Moosese Seaduses ja prohvetite raamatutes: Jeesuse, Joosepi poja Naatsaretist!“

⁴⁶ „Kas Naatsaretist võib tulla midagi head?“ küsis Naatanael.

„Tule ja vaata!“ vastas Filippus.

⁴⁷ Nähes Naatanaeli lähenemas, ütles Jeesus: „See on tõeline iisraellane, kelles ei ole pettust!“

⁴⁸ „Kust sa mind tunnend?“ imestas Naatanael.

„Ma nägin sind, kui sa olid viigipuu all, enne kui Filippus sind kutsus,“ ütles Jeesus.

⁴⁹ „Rabi,“ vastas Naatanael talle, „sina oled Jumala Poeg, sina oled Iisraeli kuningas!“

⁵⁰ „Sa usud, kuna ma ütlesin, et ma nägin sind viigipuu all?“ ütles Jeesus. „Sa saad näha suuremaid asju kui see.“

⁵¹ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, te näete taevast avatuna ning Jumala ingleid tõusmas ja laskumas Inimese Poja juurde.“

2

Jeesus muudab vee veiniks

¹ Kolmandal päeval peeti pulmi Kaanas Galileamaal. Ka Jeesuse ema oli seal

² ning Jeesus oma jüngritega oli samuti pulmapeole kutsutud.

³ Kui vein otsa sai, ütles ema Jeesusele: „Neil on vein otsas!“

⁴ Kuid Jeesus vastas talle: „Naine, mis see minusse puutub? Minu aeg ei ole veel tulnud!“

⁵ Ta ema aga käskis teenijaid: „Mida iganes ta teile ütleb, seda tehke!“

⁶ Seal oli kuus kivist veeanumat juudi puhastustalituste tarvis, igaüks neist mahutas kahekümmend kuni sada kakskümmend liitrit.

⁷ „Täitke need anumad veega!“ käskis Jeesus, ja nad täitsid need ääreni.

⁸ Siis ta ütles neile: „Ammutage nüüd sellest ja viige pulmavanemale!“

Nad tegid seda,

⁹ ja pulmavanem maitstes vett, mis oli veiniks muutunud. Ta ei teadnud, kust see toodud oli, kuid teenijad, kes olid vee valanud, teadsid. Ta kutsus peigmehe kõrvale

¹⁰ ja ütles talle: „Iga peoperemees pakub esmalt parimat veini ja kui on joodud küllalt, siis kehve- mat. Sina aga oled hoidnud parimat siiani!“

¹¹ Selle tunnustähga Kaanas Galileamaal ilmutas Jeesus esmakordselt oma jumalikku au, ning ta jüngrid uskusid temasse.

¹² Seejärel peatus ta oma ema, vendade ja jüngritega mõne päeva Kapernaumas.

Jeesus puhastab templi kaubitsejatest

¹³ Juutide paasapühad olid tulemas ja Jeesus läks Jeruusalemma.

¹⁴ Nähes templioues veiste, lammaste ja tuvide müüjaid ning rahavahetajaid laudade taga,

¹⁵ tegi ta nõõridest piitsa ja kihutas templist välja kõik, nii veised kui ka lambad. Ta puistas laiali rahavahetajate mündid ja keeras kummuli nende laudad.

¹⁶ Ja ta käskis tuvimüüjaid: „Viige need siit minema! Ärge tehke mu Isa koda laadaplatsiks!“

¹⁷ Tema jüngritele meenus siis, et on kirjutatud: „Kiivus su koja pärast neelab mu ära!“

¹⁸ Seepeale nõudsid juudid Jeesuse käest: „Kas sul on näidata meile mingit tunnustähte, mis kinnitaks, et sul on meelevald teha sääraseid asju?“

¹⁹ Jeesus vastas neile: „Lõhkuge see tempel, ja ma taastan selle kolme päevaga!“

²⁰ Nemad vastasid: „Seda templit on ehitatud nelikümmend kuus aastat, ja sina taastad selle kolme päevaga?“

²¹ Kuid tempel, millest Jeesus rääkis, oli tema ihu.

²² Pärast tema ülestõusmist surmast meenus jüngritele, et ta seda oli öelnud, ning nad uskusid Pühakirja ja Jeesuse sõnu.

²³ Kui Jeesus paasapühade ajal Jeruusalemmas tunnustähti andis, hakkasid paljud temasse uskuma.

²⁴ Tema aga ei usaldanud ennast nende kätte, sest ta tundis inimesi.

²⁵ Tal polnud vaja tunnistust inimeste kohta, sest ta teadis, mis on iga inimese sees.

3

Jeesus ja Nikodeemos

¹ Seal oli variser, mees nimega Nikodeemos, kes oli üks juutide ülemaid.

² Ta läks öösel Jeesuse juurde ja ütles: „Rabi, me teame, et sina oled Õpetaja, kes on Jumala juurest tulnud. Ükski inimene ei suuda anda selliseid tunnustähti, kui Jumal pole temaga.“

³ Jeesus vastas: „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kui inimene ei sünni uuesti, ei või ta näha Jumala riiki.“

4 „Kuidas saab inimene sündida, kui ta on juba täiskasvanud?“ imestas Nikodeemos. „Ta ei saa ju minna tagasi emaüsasse ja teist korda sündida?“

5 „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle,“ vastas Jeesus, „kui inimene ei sünni veest ja Vaimust, ei pääse ta Jumala riiki!

6 Inimesest sündinu on inimene, Vaimust sündinu on vaim.

7 Ära imesta, et ma ütlesin sulle: „Te peate uuesti sündima!“

8 Tuul puhub, kuhu ta tahab. Sa kuuled ta häält, aga ei tea, kust ta tuleb ja kuhu läheb. Samuti on igäuhega, kes on sündinud Vaimust.“

9 „Kuidas on see võimalik?“ küsis Nikodeemos.

10 „Sina oled õpetaja Iisraelis, aga ei mõista seda?“ vastas Jeesus.

11 „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, me räägime sellest, mida me teame, ja tunnistame avalikult, mida oleme näinud, ja siiski te ei usu meie tunnistust.

12 Kui te ei usu, mida ma olen teile rääkinud maapealsetest asjadest, kuidas te usute siis, kui ma räägin teile taevastest asjadest?

13 Ei ole ju keegi teine olnud ülal taevas kui vaid see, kes on tulnud taevast alla – Inimese Poeg.

14 Nii nagu Mooses tõstis kõrbes üles pronksmao, nõnda peab ka Inimese Poeg kõrgele tõstetama,

15 et igäuhel, kes temasse usub, oleks igavene elu.

16 Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta andis oma ainusündinud Poja, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu.

17 Jumal ei saanud ju Poega maailma üle kohut mõistma, vaid et maailm võiks tema läbi pääseda.

18 Kes iganes usub Pojasse, seda ei mõisteta süüdi, aga kes ei usu, on juba süüdi mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainsasse Pojasse.

19 Nende süü seisneb selles: valgus tuli maailma, aga inimesed armastasid pimedust rohkem kui valgust, sest nende teod olid kurjad.

20 Kõik, kes teevad kurja, vihkavad valgust ega tule valguse kätte hirmust, et nende tegusid ei paljastataks.

21 Aga need, kes elavad tões, tulevad valguse kätte, nõnda et oleks selgelt näha, mida nad on teinud, sest see on tehtud Jumala silma all.“

Johannes tunnistab uuesti Jeesusest

22 Pärast seda läks Jeesus oma jüngritega Juudamaale. Ta viibis seal mõnda aega koos nendega ja ristis inimesi.

23 Samal ajal ristis ka Johannes Ainonis Salimi lähedal, kuna seal oli palju vett. Inimesed tulid ta juurde ja lasid end ristida.

24 See oli veel enne Johannese vangistamist.

25 Kord tõusis Johannese jüngritel ühe juudiga vaidlus puhastustalituse üle.

26 Nad läksid Johannese juurde ja ütlesid talle: „Rabi, see mees, kes oli koos sinuga Jordani taga ja kellest sa tunnistasid, temagi ristib nüüd, ja kõik lähevad tema juurde.“

27 Johannes vastas: „Inimene ei saa võtta endale midagi, kui see ei ole talle antud taevast.

28 Te võite ise kinnitada, et ma ütlesin: „Mina ei ole Messias, mind on läkitatud tema ees.“

²⁹ Pruut kuulub peigmehele. Peiupoiss ootab ja kuulab teda ning on rõõmus, kui ta kuuleb peigmehe häält. See on minu rõõm ja nüüd on see täielikuks saanud.

³⁰ Tema peab kasvama, aga mina pean ka hanema.

³¹ Kes tuleb ülalt, on üle kõikide. Kes pärineb maa pealt, on maine ja räägib maistest asjadest. Kes tuleb taevast, on üle kõikide,

³² ta tunnistab sellest, mida ta on näinud ja kuulnud, kuid tema tunnistust ei usuta.

³³ Kes usub tema tunnistust, kinnitab, et Jumalas on tõde.

³⁴ Kelle Jumal on läkitanud, räägib Jumala sõnu, sest Jumal annab talle Vaimu piiramatult.

³⁵ Isa armastab Poega ja on andnud kõik tema kätte.

³⁶ Kes usub Pojasse, sellel on igavene elu. Kes Pojale vastu hakkab, sellele ei anta elu, vaid ta jääb Jumala viha alla.“

4

Jeesus ja Samaaria naine

¹ Jeesus sai teada, et variserideni on jõudnud kuuldus, nagu oleks ta kogunud ja ristitud rohkem jüngreid kui Johannes.

² Kuid tegelikult Jeesus ise ei ristitud, vaid tema jüngrid.

³ Ta lahkus Juudamaalt ja suundus uuesti tagasi Galileasse.

⁴ Selleks pidi ta minema läbi Samaaria.

⁵ Nii jõudis ta Samaaria linnani nimega Sühhar, selle maavalduse lähedale, mille Jaakob oli kinkinud oma pojale Joosepile.

⁶ Sealsamas asub ka Jaakobi kaev, mille kõrvale Jeesus istuski teekäigust väsinuna. Oli kuues tund*.

⁷ Peagi tuli üks samaaria naine vett võtma. „Anna mulle juua!“ palus Jeesus teda.

⁸ Sest Jeesuse jüngrid olid läinud linna toitu hankima.

⁹ „Kuidas sina, juut, palud vett minult, Samaaria naiselt?“ imestas naine. (Sest juutidel ei tohtinud samaarlastega midagi tegemist olla.)

¹⁰ Jeesus vastas talle: „Kui sa ainult teaksid, mida Jumalal on anda ja kes see on, kes küsib sinult juua, siis sa oleksid teda palunud ja ta oleks sulle elavat vett andnud.“

¹¹ „Isand, sul ei ole ju ämbrit, millega vett ammutada,“ ütles naine, „ja see kaev on sügav. Kust sa siis saad seda elavat vett?“

¹² Või oled sa suurem kui meie isa Jaakob, kes andis meile kaevu, jõi sellest ise ning jõid ka tema pojad ja kariloomad?“

¹³ „Igaüks, kes joob seda vett,“ vastas Jeesus talle, „tunneb varsti jälle janu.“

¹⁴ Aga kes joob vett, mida mina annan, ei tunne enam iialgi janu. Minu antud vesi muutub tema sees veeallikaks, millest voolab vett igaveseks eluks.“

¹⁵ „Isand, anna mulle seda vett,“ ütles naine, „et ma ei peaks janu tundma ega käima siit vett toomas!“

* **4:6** *Kuues tund* on keskpäev.

16 „Mine kutsu oma mees ja tule tagasi!“ käskis Jeesus.

17 „Mul pole meest,“ vastas naine. „Sa ütlesid õigesti, et sul pole meest,“ ütles Jeesus.

18 „Sest viis meest on sul olnud ja see, kes sul praegu on, ei ole sinu mees. See on tõsi!“

19 „Isand, ma näen, et sa oled prohvet,“ ütles naine.

20 „Meie esiisad ülistasid Jumalat sellel mäel[†], aga teie, juudid, ütlete, et Jeruusalemm on koht, kus peab Jumalat ülistama.“

21 „Usu mind, naine,“ ütles Jeesus. „Tuleb aeg, mil te ei kummarda Isa enam sellel mäel ega Jeruusalemmas.“

22 Teie, samaarlased, kummardate seda, keda te ei tunne. Meie teame, keda me kummardame, sest pääste tuleb juutidelt.

23 Tuleb aeg, ja see on juba tulnud, mil tõelised ülistajad teenivad Isa vaimus ja tões. Just sääraseid ülistajaid otsib Isa.

24 Jumal on Vaim ja kes teda ülistab, peab seda tegema vaimus ja tões.“

25 Naine ütles: „Ma tean, et tuleb Messias“ (keda kutsutakse Kristuseks). „Kui tema tuleb, siis ta seletab meile kõik.“

26 „Mina, kes ma sinuga räägin, olengi see,“ ütles Jeesus talle.

Jüngrid jõuavad Jeesuse juurde tagasi

27 Just siis jõudsid jüngrid tagasi ja olid üllatunud, nähes Jeesust naisterahvaga rääkimas. Siiski ei

[†] 4:20 Mõeldud on Gerizimi mäe, mis on Jaakobi kaevu juurest näha. Selle lähedale Sekemisse püstitas Aabraham oma esimese altari töötatud maal.

küsinud ükski neist: „Mis tal vaja on?“ või „Miks sa temaga räägid?“

²⁸ Ent naine jättis oma veekannu kaevu juurde, tõttas linna ja rääkis kõigile:

²⁹ „Tulge vaatama meest, kes ütles mulle kõik, mis ma iial olen teinud! Kas ehk tema ongi Messias?“

³⁰ Seepeale tulid teisedki selle linna elanikud Jeesuse juurde.

³¹ Samal ajal käisid jüngrid Jeesusele peale, öeldes: „Rabi, söö midagi!“

³² Tema aga ütles neile: „Mul on toitu, millest teie midagi ei tea.“

³³ Siis arutasid jüngrid isekesis: „Kas keegi on talle süüa toonud?“

³⁴ Jeesus ütles neile: „Minu toit on see, et ma täidan selle tahtmist, kes mind on läkitanud, ja viin lõpule tema töö.“

³⁵ Kas teil ei ole ütlust „Veel on neli kuud, ja alles siis tuleb lõikus“? Aga mina ütlen teile, avage oma silmad ja vaadake põlde! Need on lõikuseks küpsed!

³⁶ Juba praegu saab lõikaja palka ja kogub vilja igavesse ellu, et külvaja ja lõikaja võiksid rõõmustada üheskoos.

³⁷ Ega ilmaasjata öelda, et üks külvab, aga teine lõikab.

³⁸ Mina saadan teid lõikama sealt, kus teie ei ole vaeva näinud. Teised on näinud vaeva, teie lõikate nende töö vilja.“

Paljud samaarlased usuvad

³⁹ Aga paljud samaarlased sellest linnast hakkasid uskuma Jeesusesse temaga rääkinud

naise tunnistuse pärast: „Ta ütles mulle kõik, mis ma iial olen teinud!“

⁴⁰ Kui samaarlased nüüd Jeesuse juurde tulid, käisid nad talle peale, et ta jääks nende linna. Ja Jeesus jäigi sinna kaheks päevaks,

⁴¹ ning veel paljud hakkasid uskuma, kui nad tema sõnu kuulsid.

⁴² Naisele, kes oli rääkinud neile Jeesusest, ütlesid nad: „Nüüd me usume mitte enam sinu jutu pärast, vaid me oleme teda ise kuulnud ja teame, et tema on tõepoolest maailma Päästja.“

Jeesus tervendab ametniku poja

⁴³ Kahe päeva pärast läks Jeesus edasi Galileasse.

⁴⁴ Ta oli varem ise öelnud, et ühtki prohvetit ei tunnustata tema kodumaal.

⁴⁵ Kui ta nüüd Galileasse tuli, tervitasid inimesed teda rõõmuga, sest nad olid käinud paasapühade ajal Jeruusalemmas ja näinud kõike, mida Jeesus oli teinud.

⁴⁶ Jeesus läks uuesti Kaanasse Galileamaal, kus ta oli muutnud vee veiniks. Samal ajal oli seal keegi kuninga ametnik, kelle poeg oli Kapernaumas haige.

⁴⁷ Kuuldes, et Jeesus on tulnud Juudamaalt Galileasse, läks ta tema juurde ja palus, et Jeesus tuleks Kapernauma ja teeks terveks tema poja, kes oli suremas.

⁴⁸ Jeesus ütles: „Ükski teist ei usu muidu, kui ta ei näe tunnustähti ja imesid!“

⁴⁹ Ametnik aga palus: „Issand, tule enne, kui mu laps sureb!“

⁵⁰ „Mine koju, su poeg jääb ellu,“ vastas Jeesus talle.

Mees uskus tema sõna ja läks koju.

⁵¹ Juba tee peal tulid sulased talle vastu ning teatasid, et ta poeg elab.

⁵² Siis ta uuris nende käest, millal poiss oli paranema hakanud. „Eile seitsmendal tunnil kadus tal äkki palavik,“ vastasid nad.

⁵³ Nüüd meenus poisi isale, et just sel ajal oli Jeesus talle öelnud: „Sinu poeg jääb ellu!“ Nii sai usklikuks see ametnik ja kogu ta pere.

⁵⁴ See oli Jeesuse teine tunnustäht, mille ta andis pärast Juudamaalt Galileasse tulekut.

5

Jeesus tervendab hingamispäeval

¹ Pärast seda läks Jeesus juudi pühadeks Jeruusalemma.

² Jeruusalemmas Lambavärava lähedal on tiik heebreakeelse nimega Betsata, mille juurde kuulub viis sammaskäiku.

³ Nende juures lebas palju haigeid: pimedaid, jalutuid, halvatuid, kes ootasid vee liikumist.

⁴ Sest aeg-ajalt laskus Issanda ingel alla tiiki ja segas vett. Kes siis pärast vee segamist esimesena tiiki astus, tervenesis, ükskõik millisest haigusest.

⁵ Seal oli mees, kes oli juba kolmkümmend kaheksa aastat haige olnud.

⁶ Jeesus nägi teda lamamas, ja kuulnud tema pikaaegsest haigusest, küsis ta mehelt: „Kas sa tahad terveks saada?“

⁷ „Isand,“ vastas haige talle, „mul ei ole kedagi, kes mind tiiki aitaks, kui vett liigutatakse. Iga kord, kui ma minema hakkan, jõuab keegi minust ette.“

8 „Tõuse,“ ütles Jeesus talle, „võta oma ase ja kõnni!“

9 Otsekohe sai mees terveks, võttis oma aseme ja kõndis.

See päev oli aga hingamispäev.

10 Seepärast ütlesid juutide ülemad tervenenule: „Täna on hingamispäev, sul on keelatud magamisaset kanda!“

11 Ent tema vastas neile: „See, kes mu terveks tegi, käskis mind: „Võta oma ase ja kõnni!““

12 „Kes on see mees, kes käskis sul selle võtta ja kõndida?“ nõudsid ülemad temalt.

13 Kuid tervenenu ei teadnud, kes oli ta tervendaja, sest Jeesus oli kadunud rahva hulka.

14 Hiljem kohtas Jeesus teda templis ja ütles talle: „Nüüd, kus sa oled saanud terveks, ära tee enam pattu, et sind ei tabaks midagi halvemat!“

15 Tema läks seepeale tagasi ja teatas juutide ülemaile, et ta tervendaja oli Jeesus.

Poja meelevald

16 Kuna aga Jeesus oli tervendanud hingamispäeval, hakkasid need nüüd Jeesust taga kiusama.

17 Jeesus ütles neile enda kaitseks: „Minu Isa teeb tööd tänase päevani ja ka mina töötan!“

18 Seepeale hakkasid juutide ülemad veel enam otsima võimalust teda tappa. Sest ta oli rikkunud mitte ainult hingamispäeva, vaid ka nimetanud Jumalat oma Isaks, tehes end Jumalaga võrdseks.

19 Jeesus aga vastas: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, Poeg ei saa teha midagi omapäi, ta teeb vaid seda, mida näeb Isa ees tegevat. Mida iganes Isa teeb, seda teeb ka Poeg,

²⁰ sest Isa armastab Poega ja näitab talle kõike, mida ta ise teeb. Ja ta näitab talle veel suuremaid tegusid kui need, mida te olete näinud, nii et te hämmastute.

²¹ Nõnda nagu Isa äratab üles surnuid ja teeb nad elavaks, annab ka Poeg elu neile, kellele soovib anda.

²² Enamgi veel – Isa ei mõista kohut kellegi üle, vaid on kogu kohtumõistmise usaldanud Poja kätte,

²³ et kõik võiksid austada Poega, nagu nad austavad Isa. Kes keeldub austamast Poega, ei austa ka Isa, kes tema on läkitanud.

²⁴ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes võtab kuulda minu sõnu ja usub mu Läkitajat, sellel on igavene elu ja teda ei mõisteta süüdi, vaid ta on läinud surmast ellu.

²⁵ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, tuleb aeg, ja see on juba käes, mil surnud kuulevad Jumala Poja häält ja need, kes kuulevad, elavad.

²⁶ Sest nõnda nagu Isal on elu iseendas, on ta andnud elu ka Pojale.

²⁷ Ja ta on andnud temale meelevalla kohut mõista, sest ta on Inimese Poeg.

²⁸ Ärge hämmastuge, tuleb aeg, mil kõik, kes on haudades, kuulevad tema häält

²⁹ ja tõusevad üles: need, kes on teinud head – selleks et elada, ning need, kes on teinud halba – selleks et kanda karistust.

³⁰ Mina ei saa teha midagi omapäi; ma mõistan kohut nii, nagu mulle öeldakse. Minu kohtumõistmine on õiglane, sest ma ei püüa teha enese tahtmist, vaid oma Läkitaja tahtmist.

Tunnistused Jeesusest

³¹ Kui ma annaksin tunnistust iseenda kohta, ei oleks mu tunnistus tõde.

³² Aga keegi teine tunnistab minu kasuks, ja ma tean, et tema tunnistus on tõde.

³³ Teie saatsite käskjalgu Johannese juurde ja tema on tunnistanud tõest.

³⁴ Mitte et ma võtan vastu inimlikku tunnistust, aga ma räägin seda selleks, et teie saaksite päästetud.

³⁵ Johannes oli lamp, mis läideti ja andis valgust, ning mõnda aega te rõõmustasite tema valguse üle.

³⁶ Minul on tunnistus, mis on mõjuvam Johannese omast: töö, mille Isa on andnud mulle lõpule viia. Need teod, mida mina teen, tõendavad, et Isa on minu läkitanud.

³⁷ Isa, kes mind saatis, on ise minu kohta tunnistas andnud. Teie ei ole kunagi kuulnud ta häält ega näinud ta kuju,

³⁸ teie südames ei ole kohta tema sõnale, sest te ei usu teda, kelle tema on läkitanud.

³⁹ Te uurite küll hoolega Pühakirja, sest arvate, et see annab teile igavese elu. Aga seesama Pühakiri tunnistab minust!

⁴⁰ Ja siiski ei taha te tulla minu juurde, et saada elu.

⁴¹ Ma ei vaja austust inimestelt,

⁴² aga ma tunnen teid. Ma tean, et teil ei ole südames Jumala armastust.

⁴³ Mina olen tulnud oma Isa nimel, aga teie ei võta mind vastu. Samas kui mõni tuleb iseenda nimel, siis tema te võtate vastu.

⁴⁴ Kuidas te võiksitegi uskuda, kui te võtate vastu austust üksteiselt, aga ei otsi seda austust, mis tuleb ainsalt Jumalalt.

⁴⁵ Ometi ärge arvake, et mina hakkan teid Isa ees süüdistama. Teie süüdistaja on hoopis Mooses, kelle peale te loodate.

⁴⁶ Kui te tõepoolest usuksite Moosest, siis te usuksite ka mind, sest tema on minust kirjutanud.

⁴⁷ Aga kui te isegi tema kirjutatut ei usu, kuidas te siis saate uskuda minu sõnu?“

6

Viie tuhande toitmine

¹ Pärast seda läks Jeesus teisele poole Galilea merd (ehk Tibeeria merd).

² Talle järgnes suur rahvahulk, sest nad olid näinud tunnustähti, mida ta oli haigeid tervendades teinud.

³ Jeesus aga läks üles mäeseljale ja istus seal koos oma jüngritega maha.

⁴ Juutide paasapühad olid lähedal.

⁵ Kui ta nüüd ringi vaatas, nägi ta suurt rahvahulka enda poole tulemas, ja Jeesus küsis Filippuselt: „Kust peaksime me leiba ostma, et neile süüa anda?“

⁶ Kuid seda küsis Jeesus, et teda proovile panna, sest ta teadis, mida ta kavatses teha.

⁷ Filippus vastas: „Isegi kui me ostaksime leiba kasvõi kahesaja teenari* eest, ei jätkuks igaühele ikka üht suutäitki.“

* **6:7** Üks teenar oli töölise keskmine päevapalk, nii et see oleks olnud rohkem kui kellegi poole aasta palk.

⁸ Siis ütles teine jünger, Siimon Peetruse vend Andreas:

⁹ „Siin on poisike, kellel on viis odrakakku ja kaks kala. Aga kui kauaks sellest sellise rahvahulga jaoks jagub?“

¹⁰ „Seadke inimesed istuma!“ käskis Jeesus. Kõik istusidki maha haljale rohule; ainuüksi mehi oli kokku umbes viis tuhat.

¹¹ Siis võttis Jeesus leivad, tänas Jumalat ning jagas inimestele nii palju, kui nad soovisid. Samamoodi tegi ta kaladega.

¹² Kui kõigil said kõhud täis, ütles Jeesus jüngritele: „Korjake ülejääk kokku, et midagi raisku ei läheks!“

¹³ Siis nad korjasid viiest odraleivast ülejäänud palukesed kokku ja said kaksteist korvitäit.

¹⁴ Pärast seda, kui inimesed nägid Jeesuse antud tunnustähte, hakkasid nad rääkima: „Tõesti, tema on see prohvet, kes on siia maailma tulnud.“

¹⁵ Jeesus aga teadis, et rahvas tahab tulla ja teda vägisi kuningaks teha. Seepärast pöördus ta üksi tagasi mägedesse.

Jeesus kõnnib vee peal

¹⁶ Kui õhtu kätte jõudis, läksid jüngrid alla järve äärde,

¹⁷ astusid paati ning sõitsid üle järve Kapernauma. Väljas oli juba pime ja Jeesus ei olnud tulnud nende juurde.

¹⁸ Puhus kõva tuul ja tõusid tormilained.

¹⁹ Olles sõudnud kolm või neli miili, nägid jüngrid Jeesust järvel kõndimas ja paadile lähenemas, ning neid haaras hirm.

²⁰ „See olen mina,“ hüüdis Jeesus, „ärge kartke!“

21 Nad kutsusid ta paati, ja kohe oligi paat kaldal, kuhu nad olid tahtnud jõuda.

22 Järgmisel päeval sai teisele poole järve jäänud rahvahulk teada, et kaldal oli olnud ainult üks paat, kuid Jeesus ei olnud läinud sellesse koos jüngritega, vaid jüngrid olid lahkunud ilma temata.

23 Siis maabusid mõned teised paadid Tibeeriast selle paiga lähedal, kus nad olid söönud Issanda õnnistatud leiba.

24 Kui nüüd inimesed nägid, et Jeesust ega ta jüngreid seal ei olnud, astusid nad paatidesse ja sõitsid teda Kapernauma otsima.

Jeesus - eluleib

25 Nad leidsid ta järve teiselt kaldalt ja küsisid: „Rabi, millal sina siia tulid?“

26 „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile,“ vastas Jeesus, „te ei otsi mind mitte sellepärast, et nägite tunnustähti, vaid et te sõite leiba ja saite kõhud täis!“

27 Ärge töötage toidu nimel, mis rikneb, vaid hankige toitu, mis säilib igaveseks eluks – mida Inimese Poeg teile annab. Sest tema peale on Jumal Isa pannud oma heakskiidu pitseri.“

28 „Mida me peame tegema, et meie teod oleksid Jumalale meelepärased?“ küsisid nad temalt.

29 „Jumalale meelepärane tegu on see,“ vastas Jeesus, „et te usute sellesse, kelle tema on läkitanud.“

30 Nemad ütlesid: „Millise tunnustähe sa meile annad, et me võiksime sind uskuda? Mis teo sa teed?“

31 Meie esivanemad sõid kõrbes mannat, nagu Pühakirjas öeldakse: „Ta andis neile taevast leiba süüa.““

³² „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile,“ vastas Jeesus, „mitte Mooses ei andnud teile taevast leiba, vaid minu Isa; tema annab teile ka nüüd tõelise leiva taevast.

³³ Sest Jumala leib on see, kes tuleb taevast alla ja annab maailmale elu.“

³⁴ Siis ütlesid nad talle: „Issand, anna meile alati seda leiba!“

³⁵ „Mina olengi eluleib,“ vastas Jeesus. „Kes tuleb minu juurde, ei tunne iial nälga; kes usub minusse, ei tunne iial janu.

³⁶ Aga ma ju ütlesin, te olete mind näinud, kuid siiski te ei usu.

³⁷ Kõik, kelle Isa mulle annab, tulevad minu juurde, ja seda, kes minu juurde tuleb, ei tõuka ma ära.

³⁸ Sest mina ei ole tulnud taevast, et teha oma tahtmist, vaid oma Läkitaja tahtmist.

³⁹ Ent minu Läkitaja tahtmine on see, et ma ei kaotaks ühtki neist, keda tema on mulle andnud, vaid tõstaksin nad üles viimasel päeval.

⁴⁰ Sest minu Isa tahtmine on, et igaühel, kes näeb Poega ja usub temasse, oleks igavene elu. Ja mina tõstan nad üles viimasel päeval.“

⁴¹ Siis hakkasid juudid tema üle nurisema, kuna ta oli öelnud: „Mina olen taevast tulnud leib.“

⁴² Nad ütlesid: „Eks see ole ju Jeesus, Joosepi poeg, kelle isa ja ema me tunneme? Kuidas ta siis nüüd ütleb „Mina olen taevast alla tulnud“?“

⁴³ Jeesus vastas neile: „Lõpetage see omavahe-line nurisemine!

⁴⁴ Keegi ei saa tulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa, minu Läkitaja; ning mina tõstan ta üles viimasel päeval.

⁴⁵ Prohvetite raamatutes on kirjutatud: „Siis õpetab neid kõiki Jumal.“ Kõik, kes on kuulnud Isa ja temalt õppinud, tulevad minu juurde.

⁴⁶ Mitte keegi pole Isa näinud peale selle, kes on tulnud Jumala juurest – tema on Isa näinud.

⁴⁷ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes usub, sellel on igavene elu!

⁴⁸ Mina olen eluleib.

⁴⁹ Teie esivanemad sõid kõrbes mannat, aga surid siiski.

⁵⁰ See on leib, mis taevast alla tuleb, et inimene seda sööks ega sureks.

⁵¹ Mina olen taevast tulnud elav leib. Kes seda leiba sööb, elab igavesti. Leib, mille mina annan selleks, et maailm võiks elada, on minu liha.“

⁵² Siis puhkes kuulajate seas äge vaidlus. „Kuidas saab see mees anda meile süüa oma liha?“ küsisid nad.

⁵³ Jeesus aga vastas neile: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui te ei söö Inimese Poja liha ega joo tema verd, siis teis ei ole elu.

⁵⁴ Kes sööb minu liha ja joob minu verd, sellel on igavene elu, ja mina äratan ta üles viimasel päeval.

⁵⁵ Sest minu liha on tõeline söök ja minu veri on tõeline jook.

⁵⁶ Kes sööb minu liha ja joob minu verd, jääb minusse, ja mina jään temasse.

⁵⁷ Nii nagu Isa on mind saatnud ja ma elan Isa pärast, elab minu pärast see, kes minust sööb.

⁵⁸ See ongi leib, mis on alla tulnud taevast. Teie esivanemad sõid mannat ja surid, aga kes iganes seda leiba sööb, elab igavesti.“

⁵⁹ Nii õpetas Jeesus Kapernauma sünagoogis.

Paljud loobuvad järgimast Jeesust

⁶⁰ Seda kuuldes ütlesid paljud ta jüngritest: „See õpetus on raske. Kes suudab seda vastu võtta?“

⁶¹ Jeesus teadis, et jüngrid nurisevad tema üle, ning ütles neile: „Kas teid pahandab see, mida ma rääkisin?“

⁶² Mis te veel siis teete, kui te näete Inimese Poega minevat üles sinna, kus ta oli kõigepealt?

⁶³ Vaim on see, kes annab elu. Lihast ei ole abi. Sõnad, mis ma teile rääkisin, on täis Vaimu ja elu.

⁶⁴ Kuid teie seas on mõned, kes ei usu.“ Sest Jeesus teadis ju algusest peale, kes temasse ei usu ja kes ta lõpuks ära annab.

⁶⁵ Ta ütles veel: „Seepärast ma ütlesingi teile, et keegi ei saa tulla minu juurde, kui seda ei ole talle andnud Isa.“

⁶⁶ Sellest ajast alates pöörasid paljud jüngrid talle selja ja loobusid talle järgnemast.

⁶⁷ Siis küsis Jeesus oma kaheteistkümnelt: „Kas teiegi tahate lahkuda?“

⁶⁸ Talle vastas Siimon Peetrus: „Issand, kelle juurde oleks meil minna? Sinul on igavese elu sõnad!“

⁶⁹ Me usume ja teame, et sina oled Jumala Püha.“

⁷⁰ Jeesus vastas neile: „Eks valinud ju mina teid kahtteistkümmet. Aga üks teie seast on kurat.“

⁷¹ Seda ütles ta Juudase, Siimon Iskarioti poja kohta, sest see, üks kaheteistkümnest, andis ta hiljem ära.

7

Jeesus lehtmajadepühal

¹ Pärast seda käis Jeesus Galileas ringi. Ta ei tahtnud liikuda Juudamaal, sest juutide juhid otsisid võimalust teda tappa.

² Kuna saabumas oli juutide lehtmajadepüha,

³ ütlesid Jeesuse vennad temale: „Lahku siit ja mine Juudamaale, et su jüngrid näeksid su suuri tegusid.

⁴ Kes tahab tegutseda avalikult, ei saa olla salajas. Kui sa juba teed sääraseid asju, siis näita end kogu maailmale!“

⁵ Sest isegi Jeesuse vennad ei uskunud temasse.

⁶ Jeesus vastas neile: „Minu aeg ei ole veel saabunud, aga teile on iga hetk ühtviisi sobiv.

⁷ Maailmal ei ole põhjust teid vihata, kuid mind ta vihkab, sest ma tunnistan, et ta teod on kurjad.

⁸ Minge teie pühi pidama. Mina ei lähe neile pidustustele, sest minu aeg ei ole veel käes.“

⁹ Seda öelnud, jäi ta Galileasse.

¹⁰ Ent kui ta vennad olid läinud pidustustele, läks ka Jeesus, aga mitte avalikult, vaid salaja.

¹¹ Juutide ülemad otsisid Jeesust piduliste hulgast, küsides: „Kus ta siis on?“

¹² Rahva seas oli tema kohta palju sosistamist. Ühed arvasid: „Ta on hea inimene.“

Teised vaidlesid vastu: „Ei ole, ta eksitab rahvast.“

¹³ Kuid keegi ei rääkinud temast avalikult hirmust juhtide ees.

Jeesus õpetab pidustusel

¹⁴ Kui pühadenädal oli juba poole peal, läks Jeesus templisse ja hakkas õpetama.

15 „Kuidas see õppimata mees on säärase õpetuse saanud?“ imestasid juutide ülemad.

16 Jeesus vastas neile: „Minu õpetus ei pärine minult endalt, vaid mu Läkitajalt.

17 Kõik, kes otsustavad teha Jumala tahtmist, näevad, kas minu õpetus tuleb Jumalalt või kõnelen ma iseenesest.

18 Iseenesest rääkijad teevad seda selleks, et endale au saada. Aga kes otsib tema au, kes teda saatis, kannab tõde. Temas pole midagi valelikku.

19 Eks ole Mooses andnud teile Seaduse. Kuid keegi teist ei pea Seadust. Miks te tahate mind tappa?“

20 Siis öeldi rahva hulgast: „Sinus on kuri vaim. Kes sind tappa tahab?“

21 Jeesus vastas neile: „Ma tegin ühe ime ja te kõik olete imestunud.

22 Eks ole, Mooses andis teile ümberlõikamiskäsu (ehkki see ei pärine Mooseselt, vaid esiisadelt) ja seepärast te lõikate inimese ümber ka hingamispäeval.

23 Kui isegi hingamispäeval tuleb inimene ümber lõigata, et Moosese Seadust ei rikutaks, miks te siis mulle pahaks panete, et ma tegin kogu inimese terveks hingamispäeval?

24 Ärge hinnake välise järgi, vaid hinnake õiglaselt!“

Lahkarvamused sellest, kes on Jeesus

25 Siis arutasid mõned jeruusalemlased omavahel: „Kas see pole sama mees, keda tahetakse tappa?“

26 Ja näe, nüüd kõneleb ta avalikult ja talle ei öelda midagi. Ega ometi võimumehed ole jõudnud järeldusele, et tema ongi Messias?

27 Aga meie ju teame, kust ta on pärit. Kui Messias tuleb, ei tea keegi, kust ta on.“

28 Siis hüüdis Jeesus templis õpetades: „Teie teate mind ja minu päritolu? Mina ei ole tulnud iseenda nimel. Mul on tõeline Läkitaja, keda teie ei tunne.

29 Kuid mina tunnen teda, sest ma olen tulnud tema juurest ja tema on mind saatnud.“

30 Siis tahtsid nad teda kinni võtta, kuid keegi ei puutunud teda, sest tema tund ei olnud veel käes.

31 Ent paljud rahva seast uskusid temasse, öeldes: „Kui Messias tuleb, kas ta peaks andma rohkem tunnustähti, kui see mees on teinud?“

32 Kui variserid kuulsid, mida rahvas Jeesuse kohta sosistas, saatsid nemad ja ülempreestrid mõned templivalvurid teda vahistama.

33 Jeesus aga rääkis: „Veel pisut aega olen ma teie juures ja siis lähen tagasi oma Läkitaja juurde.

34 Te otsite mind, aga ei leia. Ja kus mina olen, sinna teie ei saa tulla.“

35 Siis arutasid juudid omavahel: „Kuhu ta mõtleb minna, et me teda ei leia? Ega ta ometi lähe võõrsil kreeklaste seas elavate juutide juurde, et hakata õpetama kreeklasi?“

36 Mida see tähendab, kui ta ütles „Te otsite mind, aga ei leia“ ja „Kus mina olen, sinna teie ei saa tulla“?“

37 Pidustuste viimasel, kõige tähtsamal päeval seisis Jeesus, hüüdes: „Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu!“

³⁸ Kes iganes usub minusse, sellest voolavad elava vee jõed, nagu Pühakirjas on öeldud.“

³⁹ Seda ütles ta Jumala Vaimu kohta, kelle pidid hiljem saama need, kes temasse usuvad. Vaimu ei olnud veel antud, sest Jeesus ei olnud veel ausse tõstetud.

⁴⁰ Neid sõnu kuuldes kostsid mõned rahva seast: „See mees on tõesti prohvet!“

⁴¹ Teised arvasid: „Tema on Messias!“
„Kindlasti mitte,“ vaidlesid kolmandad, „ega siis Messias tule Galileast?“

⁴² Pühakirjas ju öeldakse, et Messias tuleb Taaveti soost ja Petlemma külast, kus Taavet sündis.“

⁴³ Nii läksid rahva arvamused tema kohta lahku.

⁴⁴ Mõned neist tahtsid teda kinni võtta, kuid siiski ei puutunud teda keegi.

Juudi ülemate uskmatus

⁴⁵ Nüüd läksid templivalvurid tagasi ülempreestrite ja variseride juurde, kes küsisid neilt: „Miks te teda kaasa ei toonud?“

⁴⁶ „Ükski inimene pole ealeski kõnelenud nõnda nagu tema,“ vastasid valvurid.

⁴⁷ „Kas teiegi lasite end eksitada?“ küsisid variserid.

⁴⁸ „On siis keegi valitsejatest või variseridest uskunud temasse?“

⁴⁹ Aga see rahvahulk, kes ei tunne Seadust, on neetud!“

⁵⁰ Siis võttis sõna üks nende seast, Nikodeemos, seesama, kes oli käinud varem Jeesuse juures. Ta ütles:

⁵¹ „Meie Seadus ei mõista ju kedagi süüdi enne, kui on kuulunud ta üle ja uurinud välja, mida ta on teinud.“

⁵² Nemad aga vastasid talle: „Kas ehk sinagi oled Galileast? Uuri järele ja sa näed, et Galileast ei võrsu prohvetit!“

⁵³ Siis läksid nad kõik koju.

8

¹ Aga Jeesus läks Õlimäele.

² Varahommikul tuli ta tagasi templisse ning tema ümber kogunes suur rahvahulk. Ta istus ja hakkas neid õpetama.

³ Siis tõid kirjatundjad ja variserid sinna naise, kes oli tabatud abielurikkumiselt. Nad panid ta kõigi ette seisma

⁴ ja ütlesid Jeesusele: „Õpetaja, see naine tabati äsja abielurikkumiselt.

⁵ Moosese Seadus käsib meil säärased naised kividega surnuks visata, aga mida ütled sina?“

⁶ Selle küsimusega püüdsid nad teda lõksu meelitada, et saada alust tema süüdistamiseks.

Ent Jeesus kummardas maha ja kirjutas sõrmega maapinnale.

⁷ Kui nad aga küsimist ei jätnud, ajas ta enese sirgu ja ütles: „Kes teie seast on patuta, visaku esimesena kivi!“

⁸ Siis kummardas ta jälle ja kirjutas maapinnale.

⁹ Ent need, kes olid kuulnud ta sõnu, lahkusid üksteise järel, alates vanimast, kuni kohale jäid vaid Jeesus ja naine, kes ikka veel seisis.

¹⁰ Jeesus ajas enese sirgu ja küsis: „Naine, kus nad siis on? Kas keegi ei mõistnudki sind surma?“

¹¹ „Ei keegi, Issand!“ vastas naine.

„Minagi ei mõista sind surma,“ ütles Jeesus. „Mine, ja siitpeale ära tee enam pattu!“

Vaidlus Jeesuse tunnistuse üle

¹² Kui Jeesus rääkis taas rahvale, ütles ta: „Mina olen maailma valgus. Kes järgneb mulle, ei kõnni iialgi pimeduses, vaid tal on elu valgus.“

¹³ Variserid ütlesid talle: „Sa tunnistad iseenda kohta. Sinu tunnistus ei kehti.“

¹⁴ „Isegi kui ma tunnistan iseenda kohta,“ vastas Jeesus, „on minu tunnistus tõene, sest ma tean, kust ma olen tulnud ja kuhu ma lähen. Teie aga ei tea, kust ma olen tulnud ja kuhu ma lähen.“

¹⁵ Teie mõistate kohut inimliku arusaamise kohaselt, mina aga ei mõista kellelegi üle kohut.

¹⁶ Ja kui ma mõistaksingi kohut, oleks minu otsus õige, sest ma ei ole üksi, vaid minuga on Isa, kes mind saatis.

¹⁷ Samamoodi on ju ka teie Seaduses kirjas, et kahe tunnistaja ütlus on tõsi.

¹⁸ Mina tunnistan enesest ja minust tunnistab Isa, kes on mind saatnud.“

¹⁹ „Kus on sinu isa?“ küsisid nad siis temalt.

„Teie ei tunne mind ega minu Isa,“ vastas Jeesus. „Kui te tunneksite mind, siis te tunneksite ka minu Isa.“

²⁰ Seda rääkis Jeesus templis varalaeka juures õpetades. Kuid keegi ei võtnud teda kinni, sest tema tund ei olnud veel tulnud.

Vaidlus selle üle, kes on Jeesus

²¹ Siis ütles Jeesus neile: „Mina lähen ära ja te otsite mind taga ning surete oma patus. Sinna, kuhu mina lähen, ei saa teie järele tulla.“

²² Juudid küsisid üksteiselt: „Ega ta end ometi tappa kavatse, et ta ütleb „Kuhu mina lähen, sinna ei saa teie järele tulla“?“

²³ Jeesus ütles neile: „Teie olete pärit alt, mina olen pärit ülalt. Teie olete sellest maailmast, mina ei ole sellest maailmast.

²⁴ Ma ütlesin teile, et te surete oma pattudesse. Kui te ei usu, et mina olen tema, siis te tõesti surete oma pattudesse.“

²⁵ „Kes sa siis oled?“ küsisid nemad.

„Mida ma olen teile algusest peale rääkinud?“ vastas Jeesus.

²⁶ „Mul on palju teie süüdimõistmiseks öelda. Tema, kes mu saatis, on usaldusväärne, ja mida ma temalt olen kuulnud, räägin ma maailmale.“

²⁷ Nad ei mõistnud, et ta rääkis neile Isast.

²⁸ Jeesus ütles neile: „Kui te olete Inimese Poja ülendanud, siis te mõistate, et mina olen see, ja et mina ei tee midagi omapäi, vaid räägin nõnda, nagu Isa mind on õpetanud.

²⁹ Minu Läkitaja on minuga; ta ei ole iial jätnud mind üksi, sest ma teen alati seda, mis talle meeldib.“

³⁰ Seda kuuldes uskusid paljud temasse.

Aabrahami lapsed

³¹ Siis ütles Jeesus temasse uskuma hakanud juutidele: „Kui te jääte minu õpetusse, olete te tõepoolest minu jüngrid.

³² Siis te tunnetate tõe, ja tõde teeb teid vabaks.“

³³ „Meie oleme Aabrahami järeltulijad,“ kostsid need talle, „ega ole iial kedagi orjanud. Kuidas sa siis ütled, et me saame vabaks?“

³⁴ „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile,“ vastas neile Jeesus, „igauks, kes teeb pattu, on patu ori.

³⁵ Aga ori ei jää peresse alatiseks, kuid poeg jääb alatiseks.

³⁶ Kui nüüd Poeg teid vabastab, siis te olete ka tõeliselt vabad.

³⁷ Ma tean, et te olete Aabrahami järeltulijad. Ometi te tahate mind tappa, sest teie südames ei ole kohta minu sõnadele.

³⁸ Mina räägin seda, mida olen näinud oma Isa juures. Teie aga teete seda, mida olete kuulnud oma isa käest.“

³⁹ Nad vastasid: „Meie isa on Aabraham!“

„Kui te oleksite Aabrahami lapsed,“ ütles Jeesus, „siis te teeksite Aabrahami tegusid.

⁴⁰ Nüüd aga tahate tappa mind, inimest, kes on rääkinud teile tõtt, mida ta on Jumala käest kuulnud. Aabraham ei teinud nõnda.

⁴¹ Teie teete oma isa tegusid.“

„Meie ei ole sündinud abielurikkumisest,“ ütlesid nad, „meil on üks isa – Jumal.“

Kuradi lapsed

⁴² „Kui Jumal oleks teie isa,“ vastas Jeesus, „siis te armastaksite mind. Sest mina olen Jumala juurest siia tulnud. Ma ei ole tulnud omapäi, vaid tema on mu saatnud.

⁴³ Miks te mu jutust aru ei saa? Sellepärast, et te olete võimetus sellest aru saama.

⁴⁴ Teie olete oma isa, kuradi, lapsed ja teete pigem seda, mida tema soovib. Tema on olnud algusest peale mõrvar ega ole iial sallinud tõde, sest tema sees ei ole tõde. Kui ta valetab, räägib ta oma emakeeles, sest ta on valetaja ja valede isa.

⁴⁵ Aga kuna mina räägin tõtt, siis te mind ei usu.

⁴⁶ Kes teie seast saab tõestada minu süüd üheski patust? Kui ma aga tõtt räägin, miks te siis mind ei usu?

47 Kes on Jumala oma, kuuleb Jumala sõnu. Teie ei kuule, sest teie ei ole Jumala omad.“

Jeesus tunnistab iseendast

48 Siis vastasid juudid talle: „Eks me ütle õigesti, et sa oled samaarlane ja sinus on kuri vaim?“

49 „Kurja vaimu minus ei ole,“ vastas Jeesus. „Ma lihtsalt austan oma Isa, teie aga teotate mind.

50 Mina ei otsi austust iseendale. Aga on üks, kes seda otsib, ja tema on kohtunik.

51 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes minu sõnu järgib, ei sure iialgi.“

52 Juudid ütlesid talle: „Nüüd me oleme kindlad, et sinus on kuri vaim. Aabraham suri ja prohvetid samuti, ent sina ütled: „Kes minu sõnu järgib, ei maitse surma iialgi!“

53 Kas sina oled siis suurem kui meie isa Aabraham, kes on surnud? Ja prohvetidki on surnud. Kelleks sa ennast ometi pead?“

54 „Kui ma iseennast austaksin,“ vastas Jeesus, „ei oleks mu austus midagi väärt. Mind austab minu Isa, keda teie nimetate oma Jumalaks.

55 Ja siiski te ei tunne teda! Aga mina tunnen. Kui mina ütleksin, et mina teda ei tunne, oleksin sama valelik nagu teie. Kuid mina tunnen teda ja järgin tema sõnu.

56 Teie isa Aabraham juubeldas, et saab näha minu päeva. Ta nägigi seda ja oli väga rõõmus.“

57 Juudid ütlesid talle: „Sa pole veel viiskümmend aastatki vana ja oled näinud Aabrahami?“

58 „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile,“ vastas Jeesus, „enne kui Aabraham sündis, olen mina!“

⁵⁹ Seepeale haarasid nad kive, et teda visata. Jeesus aga peitis end ära ja lahkus templist.

9

Jeesus tervendab pimedana sündinud mehe

¹ Edasi minnes nägi Jeesus meest, kes oli sünnist saadik pime.

² „Rabi,“ küsisid jüngrid temalt, „kelle patu pärast sündis ta pimedana: kas tema enda või ta vanemate?“

³ „Ei ole pattu teinud tema ega ta vanemad,“ vastas Jeesus. „See on sündinud, et temas saaks nähtavaks Jumala töö.“

⁴ Kuni kestab päev, peame tegema selle töid, kes mind saatis. Öö on saabumas, kui keegi ei saa midagi teha.

⁵ Kuni mina olen maailmas, olen ma maailma valgus.“

⁶ Seda öelnud, sülitas Jeesus maha ja tegi süljest muda, määris seda pimedate silmadele

⁷ ja ütles talle: „Mine pese ennast Siiloahi tiigis!“ (Siiloah tähendab läkitatut.) Mees läks, pesi ja naasis nägijana.

⁸ Siis imestasid tema naabrid ja need, kes olid varem näinud teda kerjamas: „Kas mitte seesama mees ei istunud siin kerjates?“

⁹ Ühed kinnitasid: „Seesama,“ teised vaidlesid: „Ei, vaid tema sarnane.“

Mees ise aga ütles: „Ma olen seesama mees!“

¹⁰ Siis pärisid nad temalt: „Kuidas su silmad nägema hakkasid?“

11 Ta vastas: „Mees nimega Jeesus tegi muda, määris mu silmadele ning käskis minna Siiloahi tiigi juurde ja ennast seal pesta. Ma läksin, pesin ja saingi nägijaks.“

12 „Kus on see mees praegu?“ küsisid nad temalt. „Ma ei tea,“ vastas ta.

Variserid uurivad pimedada mehe tervendamist

13 Nad viisid mehe, kes oli pime olnud, variseride juurde.

14 Nimelt oli Jeesus hingamispäeval muda teinud ja ta silmad avanud.

15 Nüüd küsisid variserid temalt, kuidas ta oli saanud nägijaks. Ta rääkis: „Jeesus pani muda mu silmadele, ma pesin ennast ja nüüd ma näen!“

16 Siis ütlesid mõned variserid: „Too mees ei ole Jumalast, sest ta ei pea hingamispäeva.“

Teised aga küsisid: „Kuidas saaks patune inimene anda selliseid tunnustähti?“ Ja nad ei leidnud üksmeelt.

17 Lõpuks küsitlesid nad nägijakssaanut uuesti: „Mida ütled sina selle inimese kohta? Kas ta avas sinu silmad?“

„Ta on prohvet,“ vastas tema.

18 Siis ei tahtnud juutide ülemad uskuda, et ta oli olnud pime ja saanud nägijaks ning kutsusid kohale ta vanemad.

19 Nad küsisid neilt: „Kas see on teie poeg, kelle te väidate olevat sündinud pimedana? Kuidas ta nüüd siis näeb?“

20 Tema vanemad vastasid: „Meie teame nii palju, et see on meie poeg ja ta sündis pimedana.“

21 Kuidas ta aga nüüd on nägema hakanud, seda meie ei tea, ega tea ka, kes ta nägijaks tegi. Küsige

tema enda käest! Ta on täisealine, ta oskab ise enda eest rääkida.“

²² Nii vastasid nad seepärast, et kartsid juutide ülemaid. Need olid omavahel juba kokku leppinud, et kes iganes tunnistab Jeesuse Messiaks, see heidetakse sünagoogist välja.

²³ Seepärast ütlesidki ta vanemad: „Ta on täisealine. Küsige tema enda käest!“

²⁴ Nüüd kutsusid variserid pimedana sündinu taas enese ette ja ütlesid talle: „Anna Jumalale au tõtt rääkides. Me teame, et see inimene on patune.“

²⁵ „Kas ta on patune või mitte, seda ma ei tea,“ vastas too. „Mina tean vaid, et olin pime, aga nüüd ma näen!“

²⁶ „Mida ta sinuga tegi?“ küsisid nad. „Kuidas ta su silmad avas?“

²⁷ „Ma ju rääkisin teile,“ vastas mees, „aga te poleks nagu kuulnudki. Miks te tahate seda uuesti kuulda? Kas ka teie tahate saada tema jüngriteks?“

²⁸ Nüüd nad sõimasid ta läbi ja ütlesid: „Sina ise oled tema jünger! Meie oleme Moosese jüngrid.“

²⁹ Meie teame, et Jumal on rääkinud Mooseseaga. Aga kust see mees pärit on, seda me ei tea.“

³⁰ „Just see panebki imestama,“ kostis endine pime, „et teie ei tea, kust see mees pärit on. Ja ometi tema tegi mu nägijaks!“

³¹ Me ju teame, et Jumal ei võta kuulda patuseid. Aga kui keegi on jumalakartlik ja täidab tema tahtmist, siis teda võtab ta kuulda.

³² Aegade algusest peale pole kuuldud, et keegi oleks teinud nägijaks pimedana sündinu.

³³ Kui see mees ei oleks Jumalast, ei suudaks ta midagi säärast teha.“

34 „Kas sina, kes sa oled sündinud üleni pattudes,“ kurjustasid variserid, „tuled meid õpetama?“ Ja nad viskasid ta sünagoogist välja.

Vaimulik pimedus

35 Kuuldes, mis oli juhtunud, otsis Jeesus ta üles ja ütles talle: „Kas sa usud Inimese Pojasse?“

36 „Kes see on, Issand?“ küsis ta. „Räägi mulle, et ma võiksin temasse uskuda!“

37 Jeesus vastas: „Just praegu sa teda näedki. Tema on see, kes sinuga räägib.“

38 „Ma usun, Issand,“ ütles too ning põlvitas Jeesuse ette.

39 „Mina olen maailma tulnud kohut mõistma,“ ütles Jeesus, „et pimedad võiksid näha ja nägijad jääda pimedaks.“

40 Seal olid mõned variserid, kes seda kuuldes Jeesuselt küsisid: „Kas see tähendab, et ka meie oleme pimedad?“

41 „Kui te oleksite pimedad,“ vastas Jeesus, „ei oleks teil pattu. Aga et te nüüd ütlete: „Meie näeme“, siis ei vabasta miski teid patust.“

10

Hea karjane ja tema lambad

1 „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes ei sisene lambatarasse väravast, vaid ronib sisse mujalt, on varas ja röövel.

2 Väravast siseneja on lammaste karjane.

3 Temale avab värava valvur ja lambad kuulavad ta häält. Ta kutsub oma lambaid nimepidi ja juhib nad tarast välja.

⁴ Kui ta on viinud välja kogu oma karja, käib ta nende ees ja lambad järgnevad talle, sest nad tunnevad ta häält.

⁵ Võõrale nad ei järgne, vaid põgenevad tema eest, sest võõraste häält nad ei tunne.“

⁶ Sellise tähendamissõna rääkis Jeesus neile, variserid aga ei taibanud, mida ta tahtis öelda.

⁷ Seepärast rääkis Jeesus uuesti: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mina olen lammaste värav.

⁸ Vargaid ja röövleid on tulnud enne mind, kuid lambad ei ole neid kuulnud.

⁹ Mina olen värav. Kes siseneb minu kaudu, see päästetakse. Nad käivad sisse ja välja ning leiavad karjamaa.

¹⁰ Varas tuleb vaid selleks, et riisuda, tappa ja hävitada. Mina olen tulnud selleks, et neil oleks elu kogu selle täiuses.

¹¹ Mina olen hea karjane. Hea karjane annab oma elu lammaste eest.

¹² Palgaline aga ei ole karjane ega pea lambaid omaks. Kui ta näeb hunti tulemas, jätab ta lambad maha ja põgeneb. Hunt tungib neile kallale ja ajab karja laiali.

¹³ Palgaline põgeneb, sest tema töötab tasu pärast ega hooli lammastest.

¹⁴ Mina olen hea karjane. Mina tunnen oma lambaid ja nemad tunnevad mind,

¹⁵ nagu Isa tunneb mind ja mina tunnen Isa. Ja ma annan oma elu lammaste eest.

¹⁶ Mul on veel teisi lambaid, kes ei ole sellest tarast. Ma pean neidki karjatama. Ka nemad kuulavad mu häält. Siis on üks kari ja üks karjane.

¹⁷ Isa armastab mind, sest ma annan oma elu, et see uuesti tagasi võtta.

¹⁸ Keegi ei võta seda minult vägisi. Ma ise annan selle. Mul on meelevald see ära anda ja mul on meelevald see tagasi võtta. Nõnda on Isa mul käskinud teha.“

¹⁹ Nende sõnade peale läksid juutide arvamused lahku.

²⁰ Paljud ütlesid: „Temas on kuri vaim. Ta ajab segast juttu. Miks teda üldse kuulata?“

²¹ Teised ütlesid: „See ei ole kurjast vaimust vaevatu jutt. Ega siis kuri vaim saa pimedaid nägijaiks teha!“

Tüli Jeesuse väidete üle

²² Siis jõudis Jeruusalemmas kätte templipuhastuspüha.* Oli talv

²³ ja Jeesus kõndis ringi templis Saalomoni sammaskäigus.

²⁴ Seal kogunesid juudid tema ümber ja ütlesid talle: „Kaua sa hoiad meid veel teadmatuses? Kui sina oled Messias, siis ütle seda meile otse!“

²⁵ „Ma olen teile öelnud, aga te ei usu,“ vastas Jeesus. „Minust tunnistavad teod, mida ma teen oma Isa nimel.

²⁶ Aga teie ei usu, sest te ei kuulu mu lammaste hulka.

²⁷ Minu lambad kuulavad mu häält. Mina tunnen neid ja nad järgnevad mulle.

²⁸ Mina annan neile igavese elu ja nad ei hukku iial. Keegi ei saa neid minu käest röövida.

²⁹ Minu Isa, kes andis nad mulle, on suurim kõigist – Isa käest ei saa neid keegi röövida.

³⁰ Mina ja Isa oleme üks.“

* **10:22** Ehk *Hanuka*.

31 Jälle tahtsid juudid kive tuua, et teda nendega surnuks visata,

32 aga Jeesus küsis neilt: „Ma olen teile näidanud palju häid tegusid Isalt. Millise teo eest te tahate mind kividega visata?“

33 „Me ei viska sind kividega heade tegude eest,“ vastasid nad, „vaid jumalateotuse pärast, et sina, olles inimene, nimetad ennast Jumalaks.“

34 Jeesus vastas neile: „Eks ole ju teie Seaduses kirjutatud: „Ma ütlesin: „Te olete jumalad.““

35 Kui seal on nimetatud jumalateks neid, kelle kätte anti Jumala sõna – ja Pühakirja ei saa kõrvale heita –,

36 siis kuidas te süüdistate jumalateotuses mind, keda Isa on pühitsenud ja läkitanud maailma, kuna ma ütlesin „mina olen Jumala Poeg“?

37 Kui ma ei tee oma Isa tegusid, siis ärge uskuge mind!

38 Kui ma aga teen, siis uskuge neid tegusid, isegi kui te mind ei usu. Ja te mõistate, et Isa on minus ja mina olen Isas.“

39 Seepeale tahtsid nad jälle teda kinni võtta, kuid ta pääses nende käest.

40 Nüüd läks Jeesus taas teisele poole Jordanit ning peatus paigas, kus Johannes oli algul ristinud.

41 Tema juurde tuli rohkesti rahvast, kes ütlesid: „Johannes ei teinud küll ühtki imetegu, aga kõik, mis ta selle mehe kohta ütles, oli õige.“

42 Ja paljud seal hakkasid Jeesusesse uskuma.

11

Laatsaruse surm

¹ Siis jäi haigeks üks mees – Laatsarus Betaaniast, Maarja ja tema õe Marta külast.

² Maarja oli seesama, kes oli võidnud Issandat hinnalise lõhnasalviga ja kuivatanud ta jalgu oma juustega – tema vend Laatsarus oligi jäänud haigeks.

³ Seepärast saatsid õed Jeesusele sõna: „Issand, su sõber, keda sa armastad, on haige.“

⁴ Seda kuuldes ütles Jeesus: „See haigus ei ole surmaks, vaid Jumala auks, et austada selle läbi Jumala Poega.“

⁵ Jeesus armastas Martat ja ta õde ja Laatsarust.

⁶ Kuigi ta kuulis Laatsaruse haigestumisest, jäi Jeesus veel kaheks päevaks sinna, kus ta viibis,

⁷ enne kui ütles oma jüngritele: „Lähme tagasi Juudamaale!“

⁸ „Rabi!“ vastasid need. „Alles see oli, kui juudid tahtsid sind kividega surnuks visata, ja juba lähed sa tagasi!“

⁹ „Eks igas päevas ole kaksteist tundi?“ ütles Jeesus. „Kui keegi kõnnib päeval, siis ta ei komista, sest ta näeb selle ilma valgust.“

¹⁰ Kui aga keegi kõnnib öösel, siis ta komistab, sest tal pole valgust.“

¹¹ Seda öelnud, lausus ta: „Meie sõber Laatsarus on uinunud. Aga ma lähen teda üles äratama.“

¹² „Issand,“ vastasid jüngrid, „kui ta magab, on tal varsti parem!“

¹³ Ent Jeesus oli rääkinud Laatsaruse surmast, nemad aga arvasid, et ta mõtles tavalist und.

¹⁴ Nüüd ütles Jeesus neile otse: „Laatsarus on surnud,

¹⁵ ja teie pärast ma olen rõõmus, et mind ei olnud seal, et te võiksite uskuda. Lähme tema juurde!“

¹⁶ Siis ütles jünger nimega Toomas ehk Kaksik oma kaaslastele: „Lähme ka meie, et surra koos temaga!“

Jeesus lohutab Laatsaruse õdesid

¹⁷ Kohale jõudes leidis Jeesus, et Laatsarus oli juba neli päeva hauas lamanud.

¹⁸ Betaania asus Jeruusalemma lähedal, vaid kolme kilomeetri kaugusel.

¹⁹ Paljud juudid olid tulnud Marta ja Maarja kodusse, et lohutada neid venna surma pärast.

²⁰ Kui Marta kuulis, et Jeesus on tulemas, läks ta temale vastu. Maarja aga jäi koju.

²¹ „Issand, kui sina oleksid olnud siin,“ ütles Marta Jeesusele, „ei oleks mu vend surnud.“

²² Aga ma tean nüüdki, et Jumal annab sulle, mida sa iganes temalt palud.“

²³ „Sinu vend tõuseb üles,“ ütles Jeesus.

²⁴ „Ma tean, ta tõuseb üles viimase päeva ülestõusmises,“ vastas Marta.

²⁵ „Mina olen ülestõusmine ja elu,“ ütles Jeesus. „Kes minusse usub, see elab, ehkki ta sureb.“

²⁶ Ükski, kes elab ja kes usub minusse, ei sure iial. Usud sa seda?“

²⁷ „Jah, Issand,“ vastas Marta. „Ma tõesti usun, et sina oled Messias, Jumala Poeg, kes pidi maailma tulema.“

²⁸ Seda öelnud, läks Marta koju ja kutsus vaikselt oma õde Maarjat: „Õpetaja on kohal ja ta kutsub sind!“

²⁹ Nende sõnade peale tõusis Maarja ruttu ja läks Jeesuse juurde.

30 Jeesus aga ei olnud veel jõudnud külasse, vaid viibis seal, kuhu Marta oli talle vastu läinud.

31 Kui Maarjat lohutama tulnud juudid nägid, kui kärmesti ta tõusis ja majast väljus, järgnesid nad talle, arvates, et ta läheb haa juurde nutma.

32 Kuid Maarja läks sinna, kus oli Jeesus, ja langes ta jalge ette sõnadega: „Issand, kui sa oleksid olnud siin, ei oleks mu vend surnud!“

33 Nähes Maarjat ja temaga kaasa tulnud juute nutmas, oli Jeesus vaimus vihane ja küsis ärritunult:

34 „Kuhu te ta panite?“

Nemad vastasid: „Tule ja vaata, Issand!“

35 Jeesus nuttis.

36 Seepeale tähendasid juudid üksteisele: „Vaadake, kuidas ta teda armastas!“

37 Kuid mõned neist küsisid: „Kas tema, kes tegi pimedada nägijaks, ei oleks võinud hoida Laatsarust suremast?“

Jeesus äratav Laatsaruse surmast

38 Jeesus, olles veelkord vihane, tuli hauakambri juurde. See oli koobas, millele oli kivi sissekäigu ette pandud.

39 „Veeretage kivi kõrvale!“ käskis Jeesus.

„Issand,“ vastas surnu õde Marta, „ta juba lehkab. Täna on neljas päev pärast matust.“

40 Jeesus vastas: „Kas ma ei öelnud sulle, et kui sa usud, siis sa saad näha Jumala au?“

41 Nüüd veeretati kivi kõrvale. Jeesus tõstis pilgu taeva poole ja ütles: „Isa, ma tänan sind, et sa oled mind kuulnud.“

⁴² Mina tean, et sa kuuled mind alati. Ütlen seda vaid inimeste pärast, kes siin seisavad, et nad usuksid, et sina oled minu läkitanud.“

⁴³ Seda öelnud, hüüdis Jeesus valjusti: „Laatsarus, tule välja!“

⁴⁴ Ja surnu tuli hauast välja, käed ja jalad linasesse riidesse mähitud, higerätik näo ümber.

„Siduge ta lahti ja laske tal minna!“ käskis Jeesus.

Plaan Jeesus tappa

⁴⁵ Seetõttu hakkasid temasse uskuma paljud juudid, kes olid tulnud Maarjale külla ja näinud, mis oli sündinud.

⁴⁶ Kuid mõned neist läksid variseride juurde ja rääkisid neile, mis Jeesus oli teinud.

⁴⁷ Siis kutsusid ülempreestrid ja variserid kokku Suurkohtu.

„Mida me ette võtame?“ arutasid nad. „See inimene annab palju tunnustähti.

⁴⁸ Kui me jätame ta rahule, hakkavad kõik temasse uskuma, ning siis tulevad roomlased ja pühivad maa pealt ära nii meie templi kui ka rahva.“

⁴⁹ Ent üks nende seast, mees nimega Kaifas, kes oli sel aastal ülempreester, ütles: „Te ei tea midagi!

⁵⁰ Te ei mõista, et teie jaoks on parem, kui üks inimene sureb rahva eest, kui et kogu rahvas hakkub.“

⁵¹ Neid sõnu ei öelnud ta omast peast, vaid selle aasta ülempreestrina kuulutas ta ette, et Jeesus peab surema juudi rahva eest,

⁵² ja mitte ainult nende eest, vaid üle kogu maailma pillutatud Jumala laste eest, tuues nad kokku ja tehes nad üheks.

⁵³ Sellest päevast peale otsustasid juutide ülemad Jeesuse ära tappa.

⁵⁴ Seepärast ei liikunud Jeesus Juudamaal enam avalikult ringi, vaid siirdus kõrbeäärsesse piirkonda, Efraimi külla, ning peatus seal oma jüngritega.

⁵⁵ Ent juutide paasapühad olid tulemas ning palju maarahvast läks pühade eel aegsasti Jerusalemma, et võtta osa puhastustalitustest.

⁵⁶ Nad otsisid Jeesust ja arutasid templis seistes: „Mis te arvate? Kas ta ei tulegi pühadeks?“

⁵⁷ Sest ülempreestrid ja variserid olid saatnud laiali korraldused, et kui keegi teab Jeesuse asukohta, peab ta sellest neile teatama, et nad saaksid ta kinni võtta.

12

Jeesust võidmine Betaanias

¹ Kuus päeva enne paasapühi jõudis Jeesus Betaaniasse, kus elas Laatsarus, kelle ta oli surnuist üles äratanud.

² Seal korraldati Jeesuse auks pidusöök. Marta kattis laua ning Laatsarus oli koos teistega Jeesuse juures laua ümber.

³ Siis võttis Maarja umbes poole kilogrammi jagu ehtsat ja hinnalist nardisalvi, võidis Jeesuse jalgu ja kuivatas neid oma juustega. Kogu maja täitus nardisalvi lõhnaga.

⁴ Kuid Juudas Iskariot, üks Jeesuse jüngritest – see, kes ta hiljem ära andis – küsis:

⁵ „Miks pigem ei müüdnud seda salvi kolmesaja teenari* eest ega jagatud raha vaestele?“

⁶ Ent seda ta ei öelnud sellepärast, et ta vaestest hoolis, vaid et ta oli varas. Laekahoidjana võttis ta endale osa sellest, mis laekasse pandi.

⁷ Jeesus vastas talle: „Jäta ta rahule! Ta pidi selle salvi minu matmise päevaks hoidma.

⁸ Vaeseid on alati teie juures, aga mind ei ole teil alati.“

⁹ Siis sai suur hulk juute teada Jeesuse sealviibimisest ja nad tulid sinna – mitte ainult Jeesuse pärast, vaid ka selleks, et näha Laatsarust, kelle ta oli surnuist üles tõstnud.

¹⁰ Seepärast võtsid ülempreestrid nõuks tappa ka Laatsaruse,

¹¹ sest tema tõttu läksid paljud juudid Jeesuse poole üle ning uskusid temasse.

Jeesus sõidab kuninglikult Jeruusalemma

¹² Järgmisel päeval kuulis pühadeks tulnud suur rahvahulk, et Jeesus on teel Jeruusalemma.

¹³ Nad võtsid kätte palmioksi, läksid talle vastu ja hüüdsid:

„Hoosanna!†

Õnnistatud olgu, kes tuleb Issanda nimel!

Iisraeli kuningas!“

¹⁴ Jeesus aga leidis eeslisälu ja istus selle selga, nõnda nagu on kirjutatud:

* **12:5** Üks *teenar* oli töölise keskmine päevapalk, nii et kolmsada teenarit võrdus töömehe aastapalgaga. † **12:13** Heebrea *hošianna*, mis tähendab „Aita ometi!“ või „Päästa ometi!“, oli kujunenud ülistusvormeliks.

15 „Ära karda, Siioni tütar!
Vaata, su kuningas tuleb,
sõites eeslisälu seljas!“

16 Sellest ei saanud Jeesuse jüngrid algul aru, aga kui Jeesus oli läinud tagasi taevasesse ausse, meenus neile, et nii oli temast kirjutatud Pühakirjas ning see oli nüüd täide läinud.

17 Rahva seas oli ka neid, kes olid oma silmaga näinud, kuidas Jeesus Laatsaruse hauast välja kutsus ja surnuist üles äratas. Need rääkisid nüüd sellest kõigile avalikult.

18 Seepärast läkski rahvahulk talle tee peale vastu, et nad olid kuulnud sellest tunnustähest.

19 Siis rääkisid variserid isekeskis: „Näete, te ei suuda midagi! Kogu maailm jookseb tema järel!“

Jeesus räägib oma surmast

20 Ent pühadeks Jeruusalemma palvetama tulnud inimeste seas olid ka mõned kreekklased.

21 Need pöördusid Filippuse poole, kes oli pärit Betsaidast Galileast, ja palusid teda: „Isand, me tahaksime kohtuda Jeesusega!“

22 Filippus läks ja rääkis seda Andreasele; Andreas ja Filippus läksid siis ja rääkisid seda Jeesusele.

23 Jeesus vastas: „Tund on tulnud, et Inimese Poega austataks.

24 Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kui nisuiiva ei lange mulda ega sure, siis see jääb üksi. Kui ta aga sureb, kannab see palju vilja.

25 Kes oma elu armastab, kaotab selle, ja kes oma elu põlgab selles ilmas, hoiab selle igaveseks eluks.

26 Kui keegi tahab mind teenida, siis ta järgnegu mulle. Kus olen mina, seal on ka mu teener. Minu Isa austab seda, kes mind teenib.

27 Nüüd on mu hing ärevil. Mida ma peaksin ütleva? Isa, päästa mind sellest tunnist! Ei, selle tunni pärast ma olengi tulnud.

28 Isa, austa oma nime!“

Ja taevast vastas hääl: „Ma olen seda austanud ja austan veel!“

29 Mõned juuresolijaist arvasid, et nad kuulevad kõuemürinat, teised ütlesid: „Ingel kõneles temaga!“

30 Jeesus aga ütles: „See hääl ei kostnud mitte minu, vaid teie pärast.“

31 Nüüd mõistetakse kohut selle maailma üle, nüüd tõugatakse välja selle maailma vürst.

32 Kui mind tõstetakse maa pealt üles, tõmban ma kõik inimesed enda juurde.“

33 Ta ütles seda, et näidata, millisesse surma ta peab surema.

34 Rahvahulk aga vastas: „Meie oleme Seadusest kuulnud, et Messias jääb igaveseks. Miks sina siis ütled, et Inimese Poeg tõstetakse üles? Kes see Inimese Poeg on?“

35 „Veel pisut aega on valgus teie keskel,“ ütles Jeesus. „Käige valguses, kuni teil seda on, et teid ei haaraks pimedus. Pimedas käija ei tea, kuhu ta läheb.“

36 Kuni teil on valgus, uskuge valgusesse, et te saaksite valguse lasteks!“

Kui ta seda oli rääkinud, lahkus ta ja hoidis end nende eest varjul.

Usk ja uskmatuse juutide hulgas

³⁷ Kuigi Jeesus oli andnud nende nähes palju tunnustähti, ei uskunud inimesed ikka veel temasse,

³⁸ et läheks täide prohvet Jesaja ettekuulutus:

„Issand, kes on uskunud meie kuulutust
ja kellele on ilmutatud Issanda käsivart?“

³⁹ Seepärast ei suutnud nad uskuda, sest nagu Jesaja veel on öelnud:

⁴⁰ „Ta on lõõnud pimedusega nende silmi
ja mõistmatusega nende südant,

et nad silmadega ei näeks

ja südamega ei mõistaks

ega pöörduks, et ma saaksin neid tervendada.“

⁴¹ Seda ütles Jesaja, sest ta nägi Jeesuse auhiilgust ja rääkis temast.

⁴² Kõigele vaatamata uskusid isegi paljud ülemad Jeesusesse, ent kartusest variseride ees ei rääkinud nad sellest avalikult, et neid sünagoogist välja ei heidetaks.

⁴³ Nad pidasid inimlikku kiitust tähtsamaks Jumala kiitusest.

⁴⁴ Aga Jeesus hüüdis: „Kes usub minusse, ei usu ainult minusse, vaid ka sellesse, kes minu on läkitanud.

⁴⁵ Kes näeb mind, näeb ka minu Läkitaajat.

⁴⁶ Mina olen tulnud maailma valguseks, et ükski, kes usub minusse, ei jääks pimedusse.

⁴⁷ Kes kuuleb mu sõnu ega pea neid, selle üle ei mõista mina kohut, sest mina ei tulnud maailma üle kohut mõistma, vaid seda päästma.

⁴⁸ Kes hülgab minu ega võta kuulda mu sõnu, sellel on kohtumõistja olemas. Sõna, mida ma olen kuulutanud, mõistab ta hukka viimasel päeval.

49 Sest mina ei ole seda rääkinud iseenda nimel, vaid Isa, kes minu saatis, on mind käskinud öelda kõike seda, mida ma olen rääkinud.

50 Ja ma tean, et tema käsk viib igavesse ellu. Mida mina räägin, on see, mida Isa on mul käskinud rääkida.“

13

Jeesus peseb jüngrite jalgu

1 Paasapühade saabudes teadis Jeesus, et kätte on jõudnud tund, kui ta läheb siit maailmast Isa juurde. Armastanud omaenda inimesi, kes olid maailmas, armastas ta neid lõpuni.

2 Jeesus sõi jüngritega õhtusööki ja kurat oli juba pannud Juudas Iskarioti, Siimoni poja südamesse, et ta tema reedaks.

3 Jeesus teadis, et Isa on tema kätte kõik andnud ning et ta on tulnud Jumala juurest ja läheb tagasi Jumala juurde.

4 Niisiis tõusis Jeesus söömast, võttis kuue seljast, sidus rätiku vööle,

5 valas vett kaussi ja hakkas pesema jüngrite jalgu, kuivatades neid oma vööl oleva rätikuga.

6 Kui ta Siimon Peetruse juurde jõudis, ütles Peetrus talle: „Issand, kas sina tahad pesta minu jalgu?“

7 „Praegu sa ei mõista seda, mida ma teen,“ vastas Jeesus. „Aga hiljem saad sa aru.“

8 „Eluilmaski ei pese sina mu jalgu!“ ütles Peetrus.

Jeesus vastas: „Kui mina sind ei pese, ei ole sul osadust minuga.“

⁹ Siimon Peetrus ütles: „Issand, ära pese siis ainult mu jalgu, vaid ka mu käsi ja pead!“

¹⁰ Jeesus vastas: „See, kes on end äsja pesnud, on üleni puhas ega vaja muud kui jalgade pesemist. Teiegi olete puhtad, aga mitte kõik.“

¹¹ Jeesus ju teadis, kes tema ära annab, seepärast ta ütleski: „Teie ei ole kõik puhtad.“

¹² Kui Jeesus oli pesnud jüngrite jalgu, võttis ta kuue ja tuli oma kohale tagasi. „Kas te mõistate, mida ma teile tegin?“ küsis ta neilt.

¹³ „Te kutsute mind Õpetajaks ja Issandaks, ja hästi teete, sest seda ma olen.“

¹⁴ Kui nüüd mina, teie Issand ja Õpetaja, olen pesnud teie jalgu, siis peate teiegi pesema üksteise jalgu.

¹⁵ Ma olen jätnud teile eeskuju, et teiegi teeksite nõnda, nagu mina olen teinud teile.

¹⁶ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, ei ole teener suurem oma isandast ega sõnumitooja suurem oma läkitajast.

¹⁷ Kui te seda teate, olete te õnnistatud, kui te nõnda ka teete.

Jeesus annab mõista, kes ta reedab

¹⁸ Ma ei räägi seda teie kõigi kohta. Ma ju tean, keda ma olen valinud. Ma räägin, et läheks täide Pühakirja ettekuulutus: „Mees, kes sööb leiba koos minuga, on pöördunud minu vastu.“

¹⁹ Ma räägin seda teile juba praegu, et kui see juhtub, siis te võiksite uskuda, et mina olen see, kes ma olen.

²⁰ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes iganes võtab vastu selle, kelle mina läkitan, võtab vastu minu.

Ja see, kes võtab vastu minu, võtab vastu selle, kes minu on läkitanud.“

²¹ Seda öelnud, tundis Jeesus vaimus sügavat ängi ja tunnistas: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, üks teie seast annab mu ära!“

²² Jüngrid vahetasid nõutult pilke ega osanud arvata, kellest ta räägib.

²³ Üks neist – jünger, keda Jeesus armastas – oli laua ääres tema kõrval.

²⁴ Talle andis Siimon Peetrus märku ja ütles: „Küsi temalt, kes see on.“

²⁵ See jünger kallutas end Jeesuse rinnale ja küsis: „Issand, kes see on?“

²⁶ Jeesus vastas: „See, kelle jaoks ma kastan leivatüki kastmesse ja ulatan talle.“ Ta kastis leivatüki kastmesse ja ulatas selle Juudasele, Siimon Iskarioti pojale.

²⁷ Koos leivatükiga läks saatan Juudase sisse.

Siis ütles Jeesus Juudasele: „Mida sa teed, tee kiiresti!“

²⁸ Lauasolijad ei saanud aru, mille kohta ta seda ütles.

²⁹ Kuna Juudas oli laekahoidja, siis mõned arvasid, et Jeesus käskis tal osta, mis pühadeks tarvis on või midagi vaestele jagada.

³⁰ Kui Juudas oli võtnud leivatüki, lahkus ta kohe. Oli öö.

Jeesus kõneleb Peetruse salgamisest

³¹ Kui nüüd Juudas oli lahkunud, ütles Jeesus: „Nüüd austatakse Inimese Poeg ja Jumal austatakse temas.“

³² Kui Jumal on temas austatud, siis austab Jumal Pojas ka ennast ja ta austab teda kohe.

³³ Lapsed, mina olen teie juures veel pisut aega. Te hakkate mind otsima, ja nagu ma ütlesin juutidele, ütlen nüüd teilegi: „Kuhu mina lähen, sinna ei saa teie tulla.“

³⁴ Ma annan teile uue käsu: armastage üksteist! Nii nagu mina olen teid armastanud, armastage teiegi üksteist!

³⁵ Sellest tunnevad kõik, et te olete minu jüngrid, kui te üksteist armastate.“

³⁶ „Issand, kuhu sa siis lähed?“ küsis nüüd temalt Siimon Peetrus.

„Kuhu mina lähen,“ vastas Jeesus, „sinna ei saa sina mulle praegu järgneda. Aga sa järgned hiljem.“

³⁷ „Issand, miks ei saa ma sulle praegu järgneda?“ küsis Peetrus. „Ma olen valmis andma sinu eest oma elu!“

³⁸ „Kas sina oled valmis andma minu eest oma elu?“ ütles Jeesus. „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, veel enne kui kukk kireb, salgad sa mind maha kolm korda!“

14

Jeesus julgustab jüngreid

¹ „Ärge laske ärevust oma südameisse! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse.

² Minu Isa majas on palju tube. Kui see nii ei oleks, kas ma oleksin siis öelnud, et ma lähen teile kodu ette valmistama?

³ Ja kui ma olen läinud ja teile kodu ette valmistanud, tulen ma tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde. Siis olete teiegi seal, kus olen mina.

⁴ Ja te teate teed sinna, kuhu ma lähen.“

Jeesus on tee Isa juurde

⁵ Toomas ütles temale: „Issand, me ei tea ju, kuhu sa lähed, kuidas me võime teada teed?“

⁶ Jeesus vastas: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Keegi ei tule Isa juurde muidu kui minu kaudu.

⁷ Kui te olete õppinud tundma mind, siis olete te õppinud tundma ka minu Isa. Nüüdsest te juba tunnetegi teda ja olete teda näinud.“

⁸ „Issand, näita meile Isa,“ palus Filippus, „ja me jääme rahule!“

⁹ „Kas sa ei tunne mind, Filippus?“ vastas Jeesus, „Isegi pärast seda, kui ma olen nii kaua koos teiega olnud? Kes on näinud mind, on näinud Isa. Kuidas sa võid öelda „Näita meile Isa“?

¹⁰ Kas sa siis ei usu, et mina olen Isas ja Isa on minus? Ma ei räägi ju midagi iseenda nimel, vaid Isa, kes elab minus, teeb oma tööd.

¹¹ Uskuge mind, et mina olen Isas ja Isa on minus. Kui te ei usu muidu, siis uskuge mu tegude tõttu.

¹² Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, kes usub minusse, teeb samasuguseid tegusid, nagu mina teen, ja teeb neist suuremaidki – sest mina lähen Isa juurde.

¹³ Ja mida iganes te palute minu nimel, seda ma teen, sest nii saab Isa austatud Pojas.

¹⁴ Võite paluda minul üskõik mida minu nimel, ja ma teen seda.

Püha Vaimu tuleku tõotus

¹⁵ Kui te armastate mind, siis pidage mu käske!

¹⁶ Ja mina palun Isa ning tema annab teile teise abistaja, kes jääb teie juurde alatiseks –

17 Tõe Vaimu, keda maailm ei saa vastu võtta, kuna ta ei näe ega tunne teda. Teie aga tunnete teda, sest ta jääb teie juurde ja on teie sees.

18 Ma ei jäta teid orbudeks, ma tulen teie juurde tagasi.

19 Veel pisut, ja maailm ei näe mind enam, aga teie näete, sest mina elan ja teiegi peate elama.

20 Sel päeval te tunnete ära, et mina olen Isas ja teie olete minus ja mina olen teis.

21 Kes on võtnud omaks minu käsud ja järgib neid, see armastab mind. Aga kes armastab mind, seda armastab minu Isa, ja minagi armastan teda ja näitan ennast talle.“

22 Juudas, mitte Iskariot, küsis temalt: „Issand, miks sa kavatsed ennast ilmutada meile, aga mitte maailmale?“

23 Jeesus vastas: „Kui keegi armastab mind, siis ta peab mu õpetust. Minu Isa armastab teda ja me tuleme ja rajame kodu koos temaga.

24 Kes mind ei armasta, ei pea minu õpetust. Need sõnad, mida te kuulete, ei kuulu mulle. Need kuuluvad Isale, kes mu saatis.

25 Seda ma olen teile rääkinud teie juures viibides.

26 Aga Abistaja, Püha Vaim, kelle Isa läkitab minu nimel, tema õpetab teile kõik ning tuletab meelde kõik, mida ma olen teile öelnud.

27 Rahu jätan ma teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna seda nõnda, nagu annab maailm. Ärge laske ärevust oma südamesse ja ärge kartke!

28 Te ju kuulsite, et ma ütlesin teile: „Ma lähen ära ja tulen tagasi teie juurde.“ Kui te mind armas-

taksite, siis te rõõmustaksite, et ma lähen Isa juurde, sest Isa on minust suurem.

²⁹ Ma olen seda teile öelnud nüüd, enne neid sündmusi, et te võiksite uskuda, siis kui see kõik sünnib.

³⁰ Ma ei ütle teile palju enam, sest selle maailma valitseja on tulemas. Aga tal pole minu üle mingit voli.

³¹ Aga ta tuleb, et maailm võiks teada, et mina armastan Isa ja teen täpselt nii, nagu Isa on käskinud.

Tulge nüüd, lähme siit ära!“

15

Viinapuu ja selle oksad

¹ „Mina olen tõeline viinapuu ja minu Isa on aednik.

² Iga viljatu oksa lõikab ta minu küljest ära. Iga viljakandvat oksa ta puhastab, et see kannaks veel enam vilja.

³ Teie olete juba puhtad õpetuse tõttu, mille ma olen teile andnud.

⁴ Jääge minusse, ja mina jään teisse. Nagu oks ei saa kanda kanda vilja omaette; ta peab jääma viinapuu külge. Nii ka teie ei kanna vilja, kui te ei jää minusse.

⁵ Mina olen viinapuu, teie olete oksad. Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab palju vilja, sest minust lahus ei saa te midagi teha.

⁶ Kes ei jää minusse, on nagu äravisatud oks – ta kuivab. Need korjatakse kokku, visatakse tulle ja põletatakse ära.

⁷ Kui te jääte minusse ja minu sõnad jäävad teisse, siis paluge, mida te iganes soovite, ja see sünnib teile.

⁸ See toob au minu Isale, kui te kannate palju vilja näidates, et te olete minu jüngrid.

⁹ Nõnda nagu Isa on armastanud mind, olen mina armastanud teid. Jääge minu armastusse!

¹⁰ Kui te peate kinni minu käskudest, siis te jääte minu armastusse, nagu mina olen pidanud kinni oma Isa käskudest ja jään tema armastusse.

¹¹ Seda ma olen rääkinud teile, et minu rõõm oleks teis ja teie rõõm oleks täielik.

¹² Minu käsk on see: armastage üksteist, nii nagu mina olen teid armastanud!

¹³ Ei ole suuremat armastust kui see, et keegi loovutab elu oma sõprade eest.

¹⁴ Teie olete mu sõbrad, kui te teete, mida ma teid käsin.

¹⁵ Ma ei nimeta teid enam sulasteks. Sulane ju ei tea, mida ta isand teeb. Ma nimetan teid sõpradeks, sest ma olen teile teada andnud kõik, mida ma olen kuulnud oma Isalt.

¹⁶ Teie ei ole valinud mind. Mina olen valinud teid ja määranud nii, et te lähete välja ja kannaksite vilja, mis jääb kestma. Ja mida iganes te minu nimel palute, seda Isa annab teile.

¹⁷ See on mu käsk: armastage üksteist!

Maailm vihkab Jeesuse jüngrid

¹⁸ Kui maailm teid vihkab, siis teadke, et mind on ta vihanud enne teid.

¹⁹ Kui te kuulsite maailmale, küll maailm siis armastaks teid kui omi. Aga et te ei kuulu maailmale, vaid mina olen teid maailmast välja valinud, seepärast maailm vihkab teid.

²⁰ Tuletage meelde, mis ma teile ütlesin: „Ei ole teener suurem oma isandast.“ Kui nad on mind taga kiusanud, siis nad hakkavad ka teid taga kiusama. Kui nad aga on pidanud kinni minu õpetusest, siis peavad nad kinni ka teie omast.

²¹ Nad teevad seda teile minu nime pärast, kuna nad ei tunne teda, kes mind saatis.

²² Kui ma ei oleks tulnud ja nendega rääkinud, siis ei oleks nad ka süüdi patus. Nüüd aga ei saa nad vabandada oma pattu.

²³ Kes vihkab mind, vihkab ka minu Isa.

²⁴ Kui ma ei oleks nende nähes teinud tegusid, mida ei ole teinud keegi teine, siis poleks nad patus süüdi. Nüüd aga on nad näinud neid tegusid ning vihanud nii mind kui ka minu Isa.

²⁵ Nõnda läheb täide, mis on kirjas nende Seaduses: „Nad on vihanud mind ilma põhjuseta.“

Püha Vaimu töö

²⁶ Ent kui tuleb Abistaja, kelle ma teile Isa juurest saadan, Tõe Vaim, kes lähtub Isast, siis tema tunnistab minust.

²⁷ Ja teiegi peate tunnistama, sest te olete olnud koos minuga algusest peale.

16

¹ Seda kõike olen ma rääkinud selleks, et te ära ei langeks.

² Nad viskavad teid sünagoogist välja ja tuleb aeg, mil igaüks, kes teid tapab, arvab, et täidab sellega oma kohust Jumala ees.

³ Ja seda nad teevad, kuna nad ei tunne minu Isa ega mind.

⁴ Ma olen seda rääkinud selleks, et kui saabub aeg, tuleb teile meelde, et ma olen teid nende eest hoiatanud. Ma ei rääkinud seda teile alguses, sest ma olin ise koos teiega,

⁵ vaid nüüd, kui ma lähen tema juurde, kes mind saatis. Ja keegi teist ei küsi minu käest: „Kuhu sa lähed?“

⁶ Te olete kurbusega täidetud, sest ma olen neid asju rääkinud.

⁷ Aga tõesti ma ütlen teile, teile on hea, et ma lahkun. Sest kui ma ei lahkukuks, ei tuleks Abistaja teie juurde. Aga kui ma ära lähen, siis ma saadan tema teie juurde.

⁸ Kui ta tuleb, siis ta tõestab, et maailm on ekslik patu, õiguse ja kohtumõistmise suhtes:

⁹ patu suhtes, sest inimesed ei usu minusse;

¹⁰ õiguse suhtes, sest ma lähen Isa juurde, kus te mind enam ei näe;

¹¹ ja kohtumõistmise suhtes, sest selle maailma valitseja on nüüd süüdi mõistetud.

¹² Mul on teile veel palju öelda, rohkem kui te praegu suudate välja kannatada.

¹³ Aga kui tuleb Tõe Vaim, siis tema juhib teid kogu tõe sisse. Sest tema ei räägi iseenesest, vaid ta räägib, mida kuuleb, ja ta kuulutab teile tulevasi asju.

¹⁴ Tema austab mind, sest ta saab minu käest, mida teile kuulutab.

¹⁵ Kõik, mis kuulub Isale, on minu oma. Seepärast ma ütlesingi, et ta saab minu käest ja kuulutab teile.“

Jüngrite leinast saab rõõm

¹⁶ Jeesus rääkis edasi ja ütles: „Veel natuke aega, ja te ei näe mind enam, ja taas natuke aega, ja te näete mind jälle.“

¹⁷ Siis küsisid jüngrid üksteiselt: „Mida ta mõtleb sellega, et veel natuke aega, ja me ei näe teda enam, ja siis varsti näeme teda jälle, ning et ta läheb Isa juurde?“

¹⁸ Nad ütlesid: „Mida tähendab see „natuke aega“? Me ei mõista, millest ta räägib.“

¹⁹ Jeesus sai aru, et nad tahtsid seda temalt küsida, ning ütles neile: „Kas te arutate omavahel mu sõnade üle „Veel natuke aega, ja te ei näe mind enam, ja taas natuke aega, ja te näete mind jälle“?“

²⁰ Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, te nutate ja leinate, aga maailm rõõmustab. Teie leinate, kuid teie lein pöördub rõõmuks.

²¹ Sünnitusel tunneb naine valu, sest ta aeg on kätte jõudnud, aga kui laps on sündinud, ei mõtle ta enam oma vaevale, vaid rõõmustab lapse ilmale-tulekust.

²² Nii on ka teiega. Teil tuleb kannatada valu, aga kui ma näen teid jälle, on teie süda rõõmus ja seda rõõmu ei võta teilt keegi ära.

²³ Sel päeval ei küsi te minult enam midagi. Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, mida iganes te Isalt palute minu nimel, seda ta annab teile.

²⁴ Seni ei ole te midagi palunud minu nimel – paluge, ja te saate, et teie rõõm võiks olla täielik!

²⁵ Seda kõike olen ma teile rääkinud kujundlikult. Tuleb aeg, mil ma ei räägi teiega enam sel viisil, vaid kuulutan teile oma Isast otse.

²⁶ Sel päeval te palute minu nimel. Ma ei ütle teile, et mina palun Isa teie pärast.

27 Isa ise armastab teid, sest te olete armastanud mind ja uskunud, et mina olen tulnud Jumala juurest.

28 Ma tulin Isa Juurest ja tulin maailma. Nüüd olen ma maailmast lahkumas ja lähen tagasi Isa juurde.“

29 Seepeale ütlesid jüngrid: „Nüüd räägid sa tõesti otse ega ütle midagi kujundlikult.

30 Nüüd me saame aru, et sina tead kõike ja meil pole vaja sulle küsimusi esitada. Seetõttu me usume, et sa tulid Jumala juurest.“

31 „Kas te nüüd usute?“ küsis Jeesus.

32 „Kätte on jõudmas tund – ja see ongi juba käes –, et teid pillutatakse igaüks ise kohta. Te jätate mu üksi. Aga mina ei ole üksi, sest Isa on koos minuga.

33 Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas on teil viletsust, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud!“

17

Jeesuse palve austuse eest

1 Pärast neid sõnu tõstis Jeesus pilgu taeva poole ja ütles:

„Isa, tund on kätte jõudnud, austa oma Poega, et Poeg võiks austada sind!

2 Sest sa oled andnud talle meelevalla kõigi inimeste üle, et ta annaks igavese elu kõigile, kelle sa oled talle andnud.

3 Igavene elu aga on see, kui nad tunnevad sind, ainsat tõelist Jumalat, ning Jeesust Kristust, kelle sina oled läkitanud.

4 Ma olen austanud sind maa peal, viies lõpule töö, mille sa andsid mulle teha.

⁵ Nüüd, Isa, austa mind enda juures austusega, mis kuulus mulle enne maailma algust sinu juures!

Jeesus palvetab oma jüngrite eest

⁶ Ma olen näidanud sind inimestele, keda sa oled andnud mulle maailmast. Nad kuulusid sulle, sina andsid nad mulle ja nad on kuulunud su sõna.

⁷ Nüüd nad teavad, et kõik, mis sina oled andnud minule, tuleb sinult.

⁸ Sest ma olen andnud neile sõnad, mis sa mulle andsid, ja nad on need vastu võtnud. Nad teadsid kindlalt, et ma tulin sinu juurest, ja nad uskusid, et sina saatsid mu.

⁹ Nende pärast ma palun. Maailma pärast ma ei palu, küll aga nende pärast, keda sa oled mulle andnud, sest nad kuuluvad sulle.

¹⁰ Kõik, kes on minu päralt, on sinu päralt, ja kes on sinu päralt, on minu päralt. Nende kaudu olen ma austatud.

¹¹ Ma ei jää enam kauemaks maailma. Nemad on veel maailmas, aga mina tulen sinu juurde. Püha Isa, hoia neid oma nime väega, selle nime, mis sa mulle andsid, et nad saaksid olla üks nagu mina ja sina oleme üks.

¹² Niikaua kui ma olin nendega koos, kaitsesin ja hoidsin ma neid sinu nimes, mis sa mulle andsid. Ükski neist ei läinud kaduma peale ühe, kes läks hukatusse selleks, et Kiri läheks täide.

¹³ Ma tulen nüüd sinu juurde, aga räägin neid sõnu veel maailmas olles, et minu rõõm neis oleks täielik.

¹⁴ Mina olen andnud neile sinu sõna ja maailm on neid vihanud, sest nad ei ole maailmast, nii nagu minagi ei ole maailmast.

¹⁵ Ma ei palu, et sa nad maailmast ära võtaksid, vaid et sa hoiaksid neid kurja eest.

¹⁶ Nemad ei ole maailmast, nii nagu minagi ei ole maailmast.

¹⁷ Pühitse neid tões: sinu sõna on tõde!

¹⁸ Nagu sina läkitasid minu maailma, nii olen mina saatnud maailma nemad.

¹⁹ Nende pärast pühitsen ma ennast, et nemadki oleksid tõeliselt pühitsetud.

Jeesus palvetab kõikide usklite eest

²⁰ Kuid ma ei palu ainult nende, vaid kõikide pärast, kes nende sõnumi läbi hakkavad minusse uskuma,

²¹ et nad kõik oleksid üks. Nagu sina, Isa, oled minus ja mina olen sinus, nõnda olgu nemadki meis. Et maailm usuks, et sina oled mu läkitanud.

²² Mina olen andnud neile selle au, mille sina andsid mulle, et nad oleksid üks, nagu meiegi oleme üks,

²³ mina neis ja sina minus. Nii et nad võiksid saada täiesti üheks. Siis maailm teab, et sina saatsid minu ja oled armastanud neid, nii nagu sa oled armastanud mind.

²⁴ Isa, ma tahan, et ka need, keda sa oled mulle andnud, oleksid minuga seal, kus mina olen, ja näeksid mu au, mille sa oled andnud mulle, sest sa oled mind armastanud enne maailma loomist.

²⁵ Õiglane Isa, kuigi maailm sind ei tunne, tunnen mina sind ja nemad on ära tundnud, et sina oled minu läkitanud.

26 Ma olen neile näidanud sind ja teen seda veelgi, et armastus, millega sa mind oled armastanud, oleks ka nendes ja mina oleksin nendes.“

18

Jeesuse vahistamine

¹ Kui ta oli palvetamise lõpetanud, läks Jeesus koos oma jüngritega ära. Nad läksid läbi Kidroni oru õlipuuaeda, mis oli teisel pool orgu.

² Juudas, kes ta ära andis, teadis seda kohta, sest Jeesus oli seal tihti jüngritega kokku saanud.

³ Nüüd tuli Juudas sinna, juhatades sõdurite salka, valvureid ülempreestrite juurest ja varisere, kõigil kaasas laternad, tõrvikud ja relvad.

⁴ Teades kõike, mis teda ees ootab, läks Jeesus neile vastu ja küsis: „Keda te otsite?“

⁵ „Naatsareti Jeesust,“ vastasid need.

„Mina olen see,“ ütles Jeesus. Ka äraandja Juudas seisis sealsamas koos nendega.

⁶ Kui Jeesus ütles: „Mina olen see,“ kohkusid nad tagasi ja kukkusid maha.

⁷ Siis küsis ta neilt uuesti: „Keda te otsite?“

„Naatsareti Jeesust,“ kordasid nad.

⁸ „Ma ju ütlesin teile, et mina olen see,“ vastas Jeesus. „Kui te mind otsite, siis laske neil teistel minna.“

⁹ Nõnda läks täide ta ettekuulutus: „Ma ei ole kaotanud ühtki nendest, keda sa mulle andsid!“

¹⁰ Ent Siimon Peetrus, kellel oli mõök, tõmbas selle nüüd välja ja lõi ülempreestri sulast, raiudes ära ta parema kõrva. (Sulase nimi oli Malkus.)

11 Jeesus ütles Peetrusele: „Pane oma mõõk tuppe! Kas ma peaksin keelduma karikast, mille Isa mulle annab?“

Jeesus viiakse Hannase juurde

12 Siis võtsid sõdurid oma ülema juhtimisel ja juudi valvurite abil Jeesuse kinni ja panid ta köidikusse.

13 Kõigepealt viisid nad ta Hannase juurde, kes oli sel aastal ülempreestri ametit pidava Kaifase äi.

14 Just Kaifas oli andnud juutide juhtidele nõu, et on parem, kui üks inimene sureb rahva eest.

Peetrus salgab Jeesuse esimest korda

15 Siimon Peetrus ja üks teine jünger järgnesid Jeesusele. Kuna see teine jünger oli ülempreestri tuttav, võis ta siseneda ülempreestri sisehoovi koos Jeesusega.

16 Peetrus aga jäi ukse taha. Siis läks teine jünger, kes oli tuttav ülempreestri, rääkis teenijatüdrukuga ning viis ka Peetruse sisse.

17 Teenijatüdruk küsis Peetruselt: „Eks sinagi ole üks selle mehe jüngritest?“

Peetrus vastas: „Ei, mina ei ole!“

18 Aga et väljas oli külm, olid sulased ja valvurid süüdanud sütest lõkke, mille ääres nad end soojendasid. Ja Peetrus seisis nende seas end soojendas.

Ülempreester küsitleb Jeesust

19 Samal ajal küsitles ülempreester Jeesust tema jüngrite ja õpetuse kohta.

²⁰ Jeesus vastas: „Ma olen avalikult maailmale rääkinud, ma olen alati õpetanud sünagoogis ja templis, kus kõik juudid kogunevad, ega ole midagi rääkinud salaja.

²¹ Miks sa minu käest küsid? Küsi kuulajatelt, mida ma olen rääkinud. Küll nad teavad, mida ma olen öelnud.“

²² Nende sõnade peale lõi üks juures seisnud valvuritest talle käega näkku, öeldes: „Kas nõnda vastad sa ülempreestrile?“

²³ Jeesus kostis: „Kui ma midagi valesti ütlesin, siis ütle, mis see oli. Kui ma aga tõtt rääkisin, siis miks sa mind peksad?“

²⁴ Seepeale saatis Hannas Jeesuse kinniseotuna ülempreester Kaifase juurde.

Peetrus salgab Jeesust teist ja kolmandat korda

²⁵ Siimon Peetrus aga seisis lõkke ääres ja soojendas end. Korraga küsiti temalt: „Kas sinagi oled üks selle mehe jüngritest?“

„Ei, mina ei ole,“ salgas ta.

²⁶ Siis ütles talle ülempreestri sulane, kelle sugulase kõrva oli Peetrus ära raiunud: „Ma ju nägin sind õlipuuaias koos selle mehega!“

²⁷ Peetrus salgas taas, ja kohe kires kukk.

Jeesus Pilaatuse ees

²⁸ Siis viisid nad Jeesuse Kaifase juurest Rooma maavalitseja kohtukotta. Oli varahommik. Juudid ise ei astunud majja sisse, et mitte rüvetada end uskmata hoones viibimisega – muidu nad poleks võinud süüa paasatoitu.

²⁹ Seepärast tuli Pilaatus nende juurde välja ja küsis: „Milles te seda inimest süüdistate?“

³⁰ „Kui ta ei oleks kurjategija,“ vastasid nad talle, „ei annaks me teda sinu kätte.“

³¹ Pilaatus ütles neile: „Võtke teie ta ja mõistke ise tema üle kohut oma Seaduse järgi!“

„Meil ei ole luba kedagi surmata,“ kostsid juudid.

³² Nii läks täide Jeesuse ettekuulutus selle kohta, millist surma ta pidi surema.

³³ Siis läks Pilaatus tagasi kohtukotta. Ta kutsus Jeesuse enese ette ja küsis temalt: „Kas sina oled juutide kuningas?“

³⁴ „Kas see on sinu enda mõte,“ küsis Jeesus vastu, „või on sulle keegi teine seda minu kohta öelnud?“

³⁵ „Kas ma olen juut?“ vastas Pilaatus. „Su oma rahvas ja ülempreestrid andsid su minu kätte. Mida sa teinud oled?“

³⁶ „Minu Kuningriik ei ole sellest maailmast,“ ütles Jeesus. „Kui mu Kuningriik oleks sellest maailmast, siis mu sulased oleksid võidelnud, et mind ei oleks antud juudi ülemate kätte. Aga minu Kuningriik ei ole siit.“

³⁷ „Sina oled siis ikkagi kuningas?“ küsis Pilaatus.

„Sina ise ütled, et mina olen kuningas,“ vastas Jeesus. „Mina olen selleks sündinud ja tulnud maailma, et tunnistada tõest. Igaüks, kes on tõe poolel, kuulab mind.“

³⁸ „Mis on tõde?“ küsis Pilaatus. Seda öelnud, läks ta jälle juutide juurde välja, kes olid sinna kogunenud, ning teatas: „Mina ei leia temal ühtki süüd.“

³⁹ Aga teil on kombeks, et ma lasen teile paasapühadel ühe vangki vabaks. Kas te soovite, et ma lasen vabaks juutide kuninga?“

⁴⁰ „Mitte tema, vaid Barabase!“ karjusid nad. Ent Barabas oli osalenud mässus.

19

Jeesuse mõistetakse surma

¹ Siis viis Pilaatus Jeesuse ära ja laskis teda piitutada.

² Sõdurid panid talle pähe kibuvitstest punutud pärja ning selga purpurpunase rüü.

³ Nad astusid ta ette, öeldes: „Tervitus, juutide kuningas!“ ning löid talle vastu nägu.

⁴ Pilaatus tuli taas välja ja ütles: „Vaadake, ma toon ta teie ette teile teadmiseks, et mina ei leia temal ühtki süüd!“

⁵ Siis tuli Jeesus välja, kandes peas kibuvit-sapärga ja seljas purpurpunast rüüd.

„Siin on see mees!“ ütles Pilaatus neile.

⁶ Jeesust nähes karjusid ülempreestrid ja valvurid: „Löö ta risti, löö ta risti!“

„Võtke teie ta ja lööge ise risti,“ ütles Pilaatus. „Mina ei leia temal ühtki süüd.“

⁷ „Meil on Seadus,“ vastasid juudid, „ja Seaduse järgi peab ta surema, sest ta on kuulutanud ennast Jumala Pojaks.“

⁸ Seda kuuldes hakkas Pilaatus tõsiselt kartma.

⁹ Ta läks tagasi kohtukotta ja küsis Jeesuselt: „Kust sa pärit oled?“ Aga Jeesus ei vastanud.

¹⁰ Siis ütles Pilaatus talle: „Kas sa keeldud minu rääkimast? Kas sa ei mõista, et minu võimuses on sind vabaks lasta või risti lüüa?“

11 „Sul ei oleks minu üle mingit võimu,“ vastas Jeesus, „kui see ei oleks sulle antud ülalt. Seepärast on suurem süü sellel, kes mind sinu kätte andis.“

12 Sellest alates üritas Pilaatus Jeesust vabaks lasta. Ent juudid karjusid: „Kui sa tema vabaks lased, ei ole sa keisri sõber. Igaüks, kes kuulutab ennast kuningaks, on keisri vastane.“

13 Seda kuuldes tõi Pilaatus Jeesuse välja ning istus kohtunikutoolile paigas, mille nimi on Kivipõrand, heebrea keeles Gabbatha.

14 Oli paasapäevade ettevalmistuspäev, lõunaaeg. „Siin on teie kuningas!“ ütles Pilaatus juutidele.

15 End need karjusid vastu: „Vii ta minema! Vii ta minema! Löö ta risti!“

„Kas ma pean teie kuninga risti lööma?“ küsis Pilaatus.

„Meil ei ole muud kuningat kui keiser,“ vastasid ülempreestrid.

16 Siis andis Pilaatus Jeesuse ristilöömiseks sõdurite kätte.

Jeesuse ristilöömine

Sõdurid võtsid Jeesuse kaasa.

17 Oma risti kandes läks ta Pealuuks hüütud paika, mis on heebrea keeles Kolgata.

18 Seal lõid nad risti Jeesuse ja veel kaks meest koos temaga: teine teisele poole ja tema nende vahele.

19 Pilaatus lasi kirjutada ja ristile kinnitada sildi. Seal olid sõnad:

NAATSARETI JEESUS, JUUTIDE KUNINGAS

20 Seda silti luges palju juute, sest Jeesuse ristilöömise paik oli linna lähedal. Kirjutatud oli heebrea, ladina ja kreeka keeles.

²¹ Juutide ülempreestrid palusid Pilaatust: „Ära kirjuta „Juutide kuningas“, vaid: „Tema on öelnud: „Mina olen juutide kuningas.““ “

²² Kuid Pilaatus vastas: „Mida ma olen kirjutanud, seda ma olen kirjutanud.“

²³ Kui sõdurid olid Jeesuse risti löönud, võtsid nad ta riided ja jagasid nelja sõduri vahel ära. Nad võtsid ka särgi, mis oli ilma õmblusteta, ülalt alla ühes tükis kootud.

²⁴ Seepärast ütlesid nad üksteisele: „Ärme tee seda katki, vaid heidame liisku, kellele see saab!“ Nii sündis, et läheks täide Pühakirja sõna:

„Nad on jaotanud omavahel mu riided
ja heitnud liisku mu rõivaste üle.“

Seda sõdurid tegidki.

²⁵ Jeesuse risti juures seisid ka tema ema, ema õde, Kloopase naine Maarja ning Maarja Magdaleena.

²⁶ Kui Jeesus nägi oma ema ja tema kõrval seismas jüngrit, keda ta armastas, ütles ta emale: „Naine, see on sinu poeg!“

²⁷ Siis ütles ta oma jüngrile: „See on sinu ema!“ Sellest ajast võttis jünger Jeesuse ema enda juurde elama.

Jeesuse surm

²⁸ Pärast seda ütles Jeesus, teades, et nüüd on kõik lõpetatud, ja et Pühakiri läheks täide: „Mul on janu!“

²⁹ Seal seisis anum hapu veiniga. Nad panid veini kastetud käsna iisopivarre otsa ja tõstsid ta suu juurde.

³⁰ Kui nüüd Jeesus oli võtnud veini, ütles ta: „See on lõpetatud!“ Siis langetas ta pea ja heitis hinge.

³¹ Ent juudid ei tahtnud, et hukatud jääksid ristile hingamispäevaks – paasanädalal oli see suur püha. Seepärast palusid nad Pilaatust, et ta käsiks murda ristilöödute jalaluud ja võtta nad maha.

³² Sõdurid tulidki ja murdsid jalaluud mõlemal mehel, kes olid risti löödud koos Jeesusega.

³³ Kui nad Jeesuse juurde jõudsid ja nägid, et ta on juba surnud, jätsid nad tema jalaluud murdmata.

³⁴ Selle asemel torkas üks sõdureist odaga ta küljesse ning sealt voolas välja verd ja vett.

³⁵ Üks pealtnägija on seda tunnistanud ja see tunnistus on õige. Ta teab, et ta räägib tõtt – et teiegi võiksite uskuda.

³⁶ Nii läks täide Pühakirja ettekuulutus: „Ühtki tema luud ei purustata.“

³⁷ Ja nagu üks teine ettekuulutus ütleb: „Nad saavad näha seda, kelle nad on läbi torganud.“

Jeesuse matmine

³⁸ Pärast seda pöördus Joosep Arimaatiast Pilaatuse poole palvega, et ta võiks Jeesuse surnukeha ristilt maha võtta. Joosep oli Jeesuse jünger, aga mitte avalikult, sest ta kartis juute. Pilaatuse loal ta tuli ja võttis surnukeha maha.

³⁹ Nüüd saabus ka Nikodeemos, kes oli kord öösel Jeesuse juures käinud, ja tõi umbes kolmekümne nelja kilogrammi jagu aaloega segatud mürri.

⁴⁰ Siis võtsid nad Jeesuse surnukeha ja mähkisid ta koos lõhnaohitud linasesse kangasse, nagu on juutide matusekomme.

⁴¹ Ristilöömise kohas oli aed ja seal asus uus haud, kuhu ei olnud veel kedagi maetud.

42 Et hingamispäev oli algamas ja haud oli lähedal, siis panid nad Jeesuse sinna.

20

Naised leiavad tühja haua

¹ Nädala esimese päeva varahommikul, kui väljas oli veel pime, läks Maarja Magdaleena Jeesuse hauale ja nägi, et kivi on hauasuult kõrvale lükatud.

² Ta tuli jooksupäevaga Siimon Peetruse ja teise jüngri juurde, keda Jeesus armastas, ning ütles neile: „Nad on Issanda hauast ära viinud ja me ei tea, kuhu nad on ta pannud!“

³ Kiiruga asusid Peetrus ja see teine jünger haua poole teele.

⁴ Nad jooksid koos, ent see teine jünger jooksis Peetrusest kiiremini ja jõudis haua juurde esimesena.

⁵ Kummargil sisse vaadates nägi ta surilinu, ent sisse ta ei astunud.

⁶ Seejärel jõudis kohale ka Siimon Peetrus. Tema läks hauakoopasse sisse ning nägi maas lebavaid mähiseid

⁷ ja higerätikut, mis oli olnud ümber Jeesuse pea; see ei lebanud mähiste juures, vaid oli kokkula-pituna oma kohal.

⁸ Kui nüüd teine jünger, kes oli jõudnud haua juurde esimesena, samuti sisse läks, siis ta nägi ja uskus,

⁹ sest seni ei olnud nad veel mõistnud Pühakirja ettekuulutust, mille kohaselt Jeesus pidi surnuist üles tõusma.

¹⁰ Siis läksid jüngrid tagasi sinna, kus nad peatusid.

Jeesus ilmub Maarja Magdaleenale

¹¹ Maarja aga seisis haua juures väljas ja nuttis. Nuttes kummardus ta vaatama hauakoopasse

¹² ja nägi kaht valgeis riideis inglit istumas seal, kus oli lebanud Jeesuse surnukeha, üks peatsis ja teine jalutsis.

¹³ „Naine, miks sa nutad?“ küsisid nad temalt.

„Nad on mu Issanda ära viinud,“ vastas Maarja, „ja ma ei tea, kuhu nad on ta pannud.“

¹⁴ Seda öelnud, vaatas ta selja taha ja nägi Jeesust, kes seal seisis, aga ta ei saanud aru, et see oli Jeesus.

¹⁵ „Naine, miks sa nutad?“ küsis Jeesus temalt. „Keda sa otsid?“

Pidades teda aednikuks, vastas Maarja: „Isand, kui sina ta minema viisid, siis ütle mulle, kuhu sa ta panid, ja ma toon ta ära.“

¹⁶ „Maarja!“ ütles Jeesus talle.

Nüüd pöördus Maarja ringi ja hüüatas heebrea keeles: „*Rabbuuni!*“ (See tähendab Õpetajat.)

¹⁷ „Ära puuduta mind!“ ütles Jeesus talle. „Sest ma ei ole veel läinud üles oma Isa juurde. Aga mine mu vendade juurde ja ütle neile, et ma lähen üles oma Isa ja teie Isa ning oma Jumala ja teie Jumala juurde!“

¹⁸ Maarja Magdaleena läks ja teatas jüngritele: „Ma nägin Issandat!“ ja ta rääkis neile, mis Jeesus oli öelnud.

Jeesus ilmub jüngritele

19 Selsamal õhtul, nädala esimesel päeval, olid jüngrid koos lukus uste taga, sest nad kartsid juudi ülemaid. Järsku ilmus sinna Jeesus, jäi seisma nende keskele ja ütles: „Rahu olgu teiega!“

20 Seda öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Rõõm täitis jüngrid, kui nad Issandat nägid.

21 Jeesus ütles taas: „Rahu teile! Nagu Isa on läkitanud minu, nii läkitan mina nüüd teid.“

22 Seejärel hingas ta nende peale ja ütles: „Võtke vastu Püha Vaim!“

23 Kellele iganes te patud andeks annate, neile on need andeks antud. Kelle patte te andeks ei anna, neile ei ole andeks antud.“

Jeesus ilmub Toomasele

24 Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, hüüdnimega Kaksik, ei olnud teistega, kui Jeesus tuli.

25 Teised jüngrid ütlesid talle: „Me nägime Issandat!“

Tema aga vastas: „Ma ei usu enne, kui näen naelajälgi ta kätes ja panen oma sõrme naelaarmidesse ja oma käe tema küljehaava.“

26 Nädal hiljem olid jüngrid jälle koos suletud ruumis ja ka Toomas oli nendega. Kuigi ukсед olid lukus, tuli Jeesus, jäi seisma nende keskele ja ütles: „Rahu teile!“

27 Seejärel ütles ta Toomasele: „Siruta oma sõrm siia ja vaata mu käsi! Siruta oma käsi ja pane mu küljehaava! Ära kahtle, vaid usu!“

28 Toomas vastas talle: „Minu Issand ja minu Jumal!“

²⁹ „Sa usud, sest sa oled näinud,“ ütles Jeesus. „Õnnistatud on need, kes pole näinud, aga siiski usuvad.“

Johannese evangeeliumi eesmärk

³⁰ Jeesus andis jüngrite nähes veel palju muid tunnustähti, mida aga ei ole kirjutatud sellesse raamatusse.

³¹ Ent need siin on kirjutatud üles, et te usuksite, et Jeesus on Messias, Jumala Poeg, ning et teil uskudes oleks elu temas.

21

Jeesus ja imeline kalasaak

¹ Pärast seda ilmus Jeesus jüngritele veel Galilea mere ääres. See juhtus nõnda.

² Koos olid Siimon Peetrus, Toomas, hüüdnimega Kaksik, Naatanael Kaanast Galileast, Sebedeuse pojad ja veel kaks Jeesuse jüngrit.

³ Siimon Peetrus ütles: „Ma lähen kala püüdma.“ Teised vastasid: „Me tuleme sinuga kaasa.“ Nad läksid paadiga välja, kuid ei saanud sel ööl midagi.

⁴ Kui koidik oli juba käes, seisis Jeesus kaldal, aga jüngrid ei saanud aru, et see oli Jeesus.

⁵ „Sõbrad, on teil mõni kala?“ hüüdis Jeesus.

„Ei ole,“ vastasid nad.

⁶ Jeesus ütles: „Heitke võrk paremale poole paati ja te leiате mõne!“ Nad heitsidki võrgu paremale poole ega suutnud seda enam välja tõmmata: seal oli nii palju kalu!

⁷ Siis ütles Peetrusele see jünger, keda Jeesus armastas: „See on Issand!“ Kui Siimon Peetrus kuulis, et see on Issand, pani ta kuue selga – sest ta oli selle ära võtnud – ja hüppas vette.

⁸ Teised jüngrid tulid paadiga võrku järel vedades – nad olid kaldast umbes kahe saja küünra* kaugusel.

⁹ Kui nad kaldale jõudsid, nägid nad lõkkeaset hõõgivate sütega, sellel küpsevat kala ja leiba.

¹⁰ „Tooge neid kalu ka, mis te praegu püüdsite!“ ütles Jeesus.

¹¹ Siimon Peetrus läks tagasi paati ja tõmbas võrgu maale, seal oli kokku sada viiskümmend kolm suurt kala. Ja kuigi kalu oli nõnda palju, ei rebenenud võrk katki.

¹² „Tulge hommikust sööma!“ kutsus Jeesus neid. Keegi jüngritest ei sõandanud küsida temalt: „Kes sa oled?“ sest nad teadsid, et ta on Issand.

¹³ Jeesus tuli, võttis leiba ja ulatas neile, samuti kala.

¹⁴ See oli juba kolmas kord, kui ta ilmus jüngritele pärast surnuist ülestõusmist.

Jeesuse kinnitab Peetrust

¹⁵ Kui nad olid söönud, ütles Jeesus Siimon Peetrusele: „Siimon, Johannese poeg, kas sa armastad mind rohkem kui nemad?“

„Jah, Issand, sina tead, et ma armastan sind,“ vastas Peetrus.

„Toida mu tallekesi!“ ütles Jeesus talle.

¹⁶ Siis küsis Jeesus temalt teist korda: „Siimon, Johannese poeg, kas sa armastad mind?“

„Jah, Issand, sina tead, et ma armastan sind,“ vastas Peetrus.

„Hoia mu lambaid!“ ütles Jeesus talle.

¹⁷ Siis küsis Jeesus temalt kolmandat korda: „Siimon, Johannese poeg, kas sa armastad mind?“

* **21:8** See on 90 meetrit.

Peetrus jäi kurvaks, et Jeesus temalt kolmandat korda küsis: „Kas sa armastad mind?“ „Issand, sina tead kõike,“ vastas ta. „Sina tead, et ma armastan sind.“

„Toida mu lambaid!“ ütles Jeesus talle.

¹⁸ „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kui sa veel noorem olid, sidusid sa ise oma vöö vööle ja läksid, kuhu tahtsid. Aga kui sa vanaks saad, siis sa sirutad käed välja, ning keegi teine riietab su ja viib sinna, kuhu sa ei taha minna.“

¹⁹ Nende sõnadega andis Jeesus mõista, millise surmaga Peetrus pidi Jumalale au tooma. Seejärel ütles ta Peetrusele: „Järgne mulle!“

²⁰ Selja taha vaadates nägi Peetrus enda järel jüngrit, keda Jeesus armastas, sedasama, kes oli toetunud õhtusöögi ajal Jeesuse rinnale ja küsinud: „Issand, kes on sinu äraandja?“

²¹ Nähes teda, küsis Peetrus Jeesuselt: „Issand, aga tema?“

²² Jeesus vastas: „Kui ma tahan, et ta jääb minu tagasitulekuni, mis sinul sellest? Sina järgne mulle!“

²³ Nii levis vendade seas jutt, nagu ei sureks see jünger kunagi. Aga Jeesus ei öelnud talle, et ta ei sure, vaid: „Kui ma tahan, et ta jääb minu tagasitulekuni, mis sinul sellest?“

²⁴ See on see jünger, kes tunnistab neist asjadest ja on need kirja pannud. Me teame, et tema tunnistus on tõsi.

²⁵ Jeesus tegi veel palju muid asju. Ma arvan, et terves maailmas poleks ruumi kõigi raamatute jaoks, kui see kõik üles kirjutataks.

**Biblica® Vaba kasutusega Uus Testament,
Pühakiri kaasaegses eesti keeles
Estonian, Standard: Biblica® Vaba kasutusega Uus
Testament, Pühakiri kaasaegses eesti keeles (New
Testament)**

copyright © 2022 Biblica, Inc.

Language: Eesti (Estonian, Standard)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Vaba kasutusega Uus Testament, Pühakiri kaasaegses eesti keeles™
© 2022 Biblica, Inc.

Biblica® Open Estonian Contemporary Version New Testament™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

Creative Commons License

Uus Testament ehk Teos on tehtud kättesaadavaks Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 rahvusvahelise litsentsi (CC BY-SA) alusel. Litsentsi vaatamiseks külastage aadressi <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> või saatke kiri aadressile Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

„Biblica“ on Biblica, Inc. poolt registreeritud kaubamärk. Iga kord, kui kasutate Biblica® kaubamärki, peab teil olema Biblica, Inc. kirjalik luba. Teost võib kopeerida ja levitada seni, kuni te seda ei muuda ja jätate pealkirja selliseks, nagu see on, koos Biblica® kaubamärgiga. Teose muutmine või tõlkimine loob tuletatud teose, mis nõuab Biblica® kaubamärgi eemaldamist. Kui te avaldate tuletatud teose, peate loetlema tehtud muudatused kohas, kus inimesed neid näevad, näiteks veebisaidil. Samuti peate näitama, kust originaalteos pärineb: „Biblica, Inc originaalteos on tasuta kättesaadav veebisaididel www.biblica.com ja open.bible.“

Olenemata sellest, kas kasutate Teost muudatusteta või teete tuletatud teose, tuleb autoriõiguse avaldus kirjutada Teose/tuletatud teose pealkirjas või autoriõiguse lehele järgmiselt:

Biblica® Vaba kasutusega Uus Testament, Pühakiri kaasaegses eesti keeles™
© 2022 Biblica, Inc.

Biblica® Open Estonian Contemporary Version New Testament™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

„Biblica“ on kaubamärk, mis on registreeritud Ameerika Ühendriikide Patendi- ja Kaubamärgiametis Biblica, Inc. poolt. Kasutatud Biblica loal.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Oma tuletatud tööd pakkudes peate kasutama sama litsentsi (CC BY-SA) ja reegleid.

Kui soovite teavitada Biblica, Inc.-d seoses Teose tõlkimisega teie poolt, võtke meiega ühendust aadressil <https://open.bible/#feedback>.

Biblica® Vaba kasutusega Uus Testament, Pühakiri kaasaegses eesti keeles™, Audioväljaanne

Audio Copyright © 2023 by Biblica, Inc. and Davar Partners International
This New Testament, or “Work”, is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To see this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” is a trademark registered by Biblica, Inc. Any time you use the Biblica® trademark, you must have permission in writing from Biblica, Inc. You have permission to copy and distribute this Work, as long as you do not change it and you keep the title as it is, which includes the “Biblica®” trademark. Changing or translating this Work will create a derivative work, which will require you to remove the Biblica® trademark. When you publish this derivative work, you must list what changes you have made where people can see them, such as on a website. You must also show where the original Work is from: “The original Work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Whether you use this Work without changes or make a derivative work, the copyright statement must be written on the title or copyright page of the Work/derivative work as follows:

Biblica® Vaba kasutusega Uus Testament, Pühakiri kaasaegses eesti keeles™
© 2022 Biblica, Inc.

Biblica® Open Estonian Contemporary Version New Testament™
Copyright © 2022 by Biblica, Inc.

„Biblica“ on kaubamärk, mis on registreeritud Ameerika Ühendriikide Patendi- ja Kaubamärgiametis Biblica, Inc. poolt. Kasutatud Biblica loal.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also offer your derivative work using the same license (CC BY-SA) and rules.

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this Work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

Biblica® Open Estonian Contemporary Version New Testament™, Audio Edition

Audio Copyright © 2023 by Biblica, Inc. and Davar Partners International
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-01-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files dated 10 Jan 2025

0d5aa370-d36e-5ddc-b80e-fdfc67aca662